

mgyc.com

ကနဦး
စာနှင့်စကား
ပါရဂူ
စုစည်းသည်။

သမိုင်းဝင် အကြောင်းအရာများကို
သုတေသနများ၏ ဂုဏ်းဂုဏ်ထူးသို့
ဆွဲထုတ်လာရန်ဖြစ်သော
စာကြည့်တိုက်တို့၏
စာဝန်နှင့်ဝတ္ထုများကို
ဆောင်ရွက်ခြင်း

m ဂန္ထဝင်စာနှင့်စကား m
ပါရဂူ

ပုံနှိပ်ပုဒ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၃၁၀ ၁၇၄ ၀၈၁၁
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၃၁၀ ၁၄၉ ၀၉၁၁
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးစန်းဦး
ပုံနှိပ်သူ	-	ဒေါ်ဝင်းမာ
မျက်နှာပုံးပန်းချီ	-	မောင်စိန်
ကွန်ပျူတာဖလင်	-	အီးဂဲလ်
လက်ခွဲဖလင်	-	အေဇက်
စာအုပ်ချုပ်	-	ကိုတင်အေး(လှိုင်)

၈ ၀ ၀ • ၈

ပါရဂူ
ဂန္ထဝင်စာနှင့်စကား / ပါရဂူ - ရန်ကုန်၊
စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၁၁၊
စာမျက်နှာ ၁၆၇ မျက်နှာ၊
၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ
(၁) ဂန္ထဝင်စာနှင့်စကား

၈ ၀ ၀ • ၈

၂၀၁၁၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀
ရောင်းဈေး ၁၈၀၀ ကျပ်

စဉ်	မာတိကာ	စာမျက်နှာ
၁။	၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့က ရွှေတိဂုံအလယ် ပစ္စယံ၌ကျင်းပသော ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် မြန်မာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ ညီလာခံသဘင် ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်း၊	၃
၂။	၁၃၀၀ ပြည့်၊ မော်လမြိုင်မြို့ တို့ဗမာအစည်းအရုံး စတုတ္ထ အကြိမ်မြောက် ညီလာခံမှတ်တမ်း၊	၄၅
၃။	အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ကျင်းပသော အမျိုးသားကွန်ဂရက်၊ ရမ်းဂါးညီလာခံ တက်ရောက်ကြသော တို့ဗမာအစည်း အရုံး သခင်ခေါင်းဆောင် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ မှတ်တမ်း၊	၁၄၅

စုစည်းစီစဉ်သူ၏ အမှာစကား

မြန်မာစာပေသမိုင်း၌ နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးနှင့်ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ အခြားကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းမရှိ၍၊ မှတ်တမ်းတင်ထားသော်လည်း မှတ်တမ်းစာအုပ်များ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေသည်ဖြစ်၍ သုတေသီများ၏ ရှုကွင်းရှုကွက်သို့ ရောက်ရှိမလာကြသော သမိုင်းဝင် အကြောင်းအရာများစွာ ရှိသည်။ ယင်းသမိုင်းဝင်အကြောင်းအရာများကို သုတေသီများ၏ ရှုကွင်း ရှုကွက်သို့ ဆွဲထုတ်လာရန်မှာ စာကြည့်တိုက်များ၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

ယင်းတာဝန်ဝတ္တရားကို အကောင်အထည် ဖော်သည့်အနေဖြင့် -
၁။ ဟံသာဝတီ ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၌ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေထားသော ၁၉၄၆ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့က ရွှေတိဂုံ အလယ်ပစ္စယံ၌ ကျင်းပသော ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံသဘင်၌ မြွက်ကြားခဲ့သော ဥက္ကဋ္ဌ မိန့်ခွန်းကိုလည်းကောင်း၊

၂။ ၁၃၀၀ ပြည့်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ရက်များတွင် မော်လမြိုင်မြို့၌ ကျင်းပသော တို့ဗမာအစည်းအရုံး စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ညီလာခံမှတ်တမ်းကိုလည်းကောင်း၊

၃။ ၁၉၄၀ ခုနှစ် မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့က အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော အမျိုးသားကွန်ဂရက်၊ ရမ်းဂါးညီလာခံတက်ရောက်ကြသော တို့ဗမာအစည်း အရုံး သခင်ခေါင်းဆောင်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ မှတ်တမ်း (လက်နှိပ်စက် ကော်ပီ) ကိုလည်းကောင်း၊

‘ဂန္ထဝင်စာနှင့်စကား’ စာအုပ်အမည်ဖြင့် သုတေသီများ၏ ရှုကွင်း ရှုကွက်သို့ ပို့ဆောင်လိုက်သောကြောင့် စာကြည့်တိုက်တစ်တိုက်၏ တာဝန် ဝတ္တရားကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်လိုက်ရသည့်အတွက် အကြီးအကျယ် ပီတိသောမနဿ ဖြစ်ရပါသည်။

ပါရဂူ
(စုစည်းစီစဉ်သူ)
ပါရဂူ ရှန်တီနိုကေတန် စာကြည့်တိုက်
ရွှေပေါက်မြို့သစ်။

ဖ ဆ ပ လ အဖွဲ့ချုပ်
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ
ညီလာခံသဘင်
ဥက္ကဋ္ဌ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့
ရွှေတိဂုံစေတီ အလယ်ပစ္စယံ

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

ရဲဘော်တို့ -

ရာဇဝင်စာတင်ရမည့် ဤပြည်သူ့ညီလာခံသဘင်သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ်ဖြင့် လာရောက်ခဲ့ကြပေသည်။ ဤသို့စုဝေး ရခြင်းမှာ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ရှေးရိုးစဉ်လာ ဉာဏ်မျက်စိကျယ်စွာဖြင့် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော နည်းနာနိဿယအတိုင်း ဖြစ်ရကား လျော်ကန် သင့်မြတ် ဖြောင့်မတ်သော စုဝေးခြင်းပေတည်း။ (ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည် ပြဿနာတစ်ခုကို တွေ့ကြုံရလျှင် ဤကဲ့သို့ပင် စုဝေး၊ ဆွေးနွေး ဖြေရှင်းခဲ့ကြပေသည်။) ကျွန်ုပ်တို့ စည်းဝေးရာ ဒေသ သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ရာဇဝင်တွင် ကျက်သရေရောင် တပြောင်ပြောင်ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ညီလာခံသဘင်သည်လည်း ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါ ပေ၏။ ဤသိက္ခာရကုန်းသည်ကား လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီး တည်ရှိရာဖြစ်၏။ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ဝေဖြာသော စေတနာအလျောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဆန္ဒကို ပေါ်လွင်စေခြင်းငှာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်မှန်းရာ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သင်္ကေတသို့ ညွှန်ပြ တော်မူရာဖြစ်သည့် ဆီမီးတန်ဆောင်ကြီး ဖြစ်ပေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြန်သော် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းတွင်

ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးတို့၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးခဲ့သော အရေးတော်ပုံများ ဖြစ်ပေါ်ရာဌာနဖြစ်ရကား ဤဒေသသည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားအတွက် အလွန်ထူးခြားစွာ လေးစားကြည်ညိုရာဖြစ်သောဒေသ ဖြစ်ပေ၏။ ဤမျှ မကသေး။ ဤနေရာ ဤဒေသသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရာဇဝင် တစ်လျှောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား ပုဂ္ဂိုလ်အများသည် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးအတွက် အသက်ကို ပမာဏမထားဘဲ စွန့်စားရန် လာရောက် ခဲ့ကြဖူးပေပြီ။ အတိုချုပ်မှာ 'မြန်မာအစ တကောင်းက' ဟု ဆိုသကဲ့သို့ ဤနေရာ ဤဒေသသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ရာဇဝင်တွင် အခါခါပင် စာတင်ခဲ့ရသော အရေးတော်ပုံများ စတင်ရာဒေသပင် ဖြစ်ပေ၏။ လေးဆူ ဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို စတင်တည်ဆောက်ရာ အချိန်ကစ၍ ယနေ့အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့်မျှရှိလေပြီ။ ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဝင်အဖြစ်အပျက်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးအတွက် သတ္တိဗျတ္တိ နှင့် အံ့ဖွယ်ဘနန်း သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်းခဲ့ကြသည့် မရေမတွက်နိုင် သော သွားလေသူ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပေးအပ် ခဲ့သော အမွေအနှစ်တည်းဟူသော အာဇာနည်စိတ် စသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခု အချိန်အခါ၌ သတိရကြပေလိမ့်မည်။ သို့သတိရကြသည့် အားလျော်စွာ ထိုထိုသော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့အား ကျွန်ုပ်တို့သည် ခဏတာမျှ အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ထိုထိုသော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဆင့်အတန်းကို မိအောင် အားထုတ်လုံးပန်းမည်။ ထိုထိုသော အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လုပ်ငန်းကို ဆုံးခန်းတိုင် ဆက်လက်၍ ဆောင်ရွက်မည်ဟူ၍ သစ္စာပြုကြ ပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးသည် ဧကန်စစ်စစ် ကြီးပွားတိုးတက် တန်ခိုး ထွက်ပေတော့မည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ရာဇဝင်သဘော အခြေခံကို နားလည်ကာ စုဝေးမိကြလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဤစုဝေးခြင်းမှာ ပထမအကြိမ် မဟုတ်ချေ။ ၁၉၂၈ ခုနှစ်ကစ၍ ဤဒေသ၌ ဤစိတ်ဆန္ဒမျိုးနှင့် စုဝေးခဲ့ကြသည်မှာ အကြိမ် ကြိမ် ရှိခဲ့ပေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် စုဝေးခဲ့ကြသနည်း။ ယခုလည်း အဘယ် ကြောင့် စုဝေးကြသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးသည် ရာဇဝင်တစ်လျှောက် တွင် နိုင်ငံခြားသားတို့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် ကျွန်သဘောက်လုပ်ခြင်းကို ပထမဆုံး ခံခဲ့ရကား ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးမှာ အဘက်ဘက်တွင် နင်းပြားဖြစ်ခဲ့ကြရသော

ကြောင့် လူချင်းမတူ သူချင်းမမျှ ကျွန်ုပ်တို့ဆန္ဒအတိုင်း လူတန်းစေ့ဘဝကို မနေနိုင်ခဲ့ကြချေ။ သို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးသည် ဤကာလအတောအတွင်း တစ်ဗိုလ်လဲ တစ်ဗိုလ်တက်၊ တစ်တပ်ပျက် တစ်တပ်စု၊ လူထုနှင့်ချီ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝအောင် ကြိုးပမ်းစွန့်စားခဲ့ကြပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် အတက်အဆုတ် အဖျက် အရှုတ် မည်မျှ လောက်ပင် များစေကာမူ တဖြည်းဖြည်း အင်အားတိုးတက်လာခဲ့လေသည်။ အဆင့်ဆင့် အုတ်မြစ်ကစ၍ တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေသည်။ ရှေးယခင်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နည်းနိဿယ လုံ့လ ဥဿဟကို ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အထင်သေး အမြင်သေး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ကို ကြည့်မှု လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကြီးကဲ့သို့သော တိုးတက်မှုသည် မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းတွင် မဖြစ်နိုင်။ အဆင့်ဆင့် အခြေအနေကို ကြည့်ရှုပြီး လုံးပမ်းနိုင်မှ တိုးတက်အောင်မြင်မှု ရှိနိုင်မည်ကို သတိပြုကြရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို တစ်ခေတ်နှင့်တစ်ခေတ် အဖြစ်သနစ် အခြေမှန်ကို ဝေဖန်ပြီးမှသာလျှင် ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ကြရပေမည်။ ဤကဲ့သို့ အမြင်မှန်မှသာလျှင် လွတ်လပ်ရေးအောင်ပန်း ဆွတ်လှမ်းနိုင်သော အချိန်ကျရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သာ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး တစ်မျိုးလုံး အစဉ်အဆက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးလွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်ရယူနိုင်ကြပေသည်ဟူ၍ သိရှိနားလည်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ မရောက်သေးချေ။ ပန်းတိုင်သို့အရောက် ကျွန်ုပ်တို့ အားခဲ၍ သွားကြရပေလိမ့်ဦးမည်။ ရဲဘော်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား ဤခက်ခဲသော လမ်းခရီးတွင် ရှေ့ဆောင်စေလိုကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကို ဤကဲ့သို့ ယုံကြည်အားထားမှုကြောင့် ကျွန်ုပ် ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ သို့သော်လည်း မကွယ်မထောက် ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်ရှေ့ဆောင်ပြုမှုကြောင့် မြန်မြန်ထက်ထက် လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ဘက်သို့ နီးကပ်လိမ့်မည်ဟူ၍ ကတိပေးခြင်းကို မပြုလိုပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မည်မျှလောက်စွမ်းပကားရှိစေကာမူ လူထု၏ အားပေးရိုင်းပင်းမှုမရှိဘဲလျက် ရာဇဝင်တွင်လောက်သော လုပ်ငန်း

မျိုးကို ဖြစ်မြောက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် အလွန်ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ရှိခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့ရာတွင် အနည်းငယ်သော လူတစ်စုက ရာဇဝင်ကို မပြောင်းလဲမပြုပြင်နိုင်ချေ။ အထက်၌ ရာဇဝင်၏ ပြောင်းလဲမှုသည် အဆင့်ဆင့် အခြေအနေကို ထောက်ချင့်လျက် တိုးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြပြီးခဲ့ပေပြီ။ ရာဇဝင်တစ်လျှောက် သတ္တိဗျတ္တိရှိသူကို ကြည်ညိုလေးစား အားကိုးအားထားပြုတတ်သော လူများ၏ စိတ်စေတနာကို သိရှိနားလည်ပါ၏။ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်သည် မိမိ၏ သတ္တိဗျတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ သတ္တိဗျတ္တိကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်အားကိုးမှသာလျှင် ကြီးကျယ်ခမ်းနား အကျိုးများအောင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ကိုလည်း သိရှိနားလည်ပါ၏။ သို့သော်လည်း သတ္တိဗျတ္တိအားကိုး အားထားပြုမှုကို ဘုရားကိုးကွယ်မှုနှင့် ရောထွေးပြီးလျှင် သတ္တိဗျတ္တိရှိသူကို အထင်မကြီးလွန်းသင့်ကြချေ။ ဒုက္ခခံရိုးတို့လူမျိုးမှာ ဤကဲ့သို့သော အထင်လွဲ အမြင်လွဲမှုကြောင့် လမ်းမှန်မလိုက်မိ၍ ခြေလှမ်း မှားခဲ့ကြသည်မှာ များခဲ့ကြပေပြီ။

သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် ဒိုးတူဘောင်ဘက်လက်တွဲလျက် ဆောင်ရွက်ကြပါစို့။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်မှသာလျှင် သတ္တိဗျတ္တိရှိသူများကို အားကိုးအားထားရာ ရောက်ပေမည်။ ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏လွတ်လပ်မှုကို ရကြပေလိမ့်မည်။ သတ္တိဗျတ္တိရှိသူများကိုသာ အားမကိုးမူ၍ လူတိုင်း လူတိုင်းပင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သတ္တိဗျတ္တိရှိသော သူရဲကောင်းများဖြစ်အောင် စွန့်စားရပေလိမ့်မည်။ သို့မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လွတ်လပ်ရေးအစစ်ကို ခံစားခွင့်ရကြပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေးအစစ်ကို ခံစားနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ ရှေ့ရှု၍ သွားကြပါစို့။

သို့ဖြစ်ရကား ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျွန်ုပ်တို့အား အလွန်ကြီးလေးသောတာဝန်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ပေးအပ်ထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ဤတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကဲ့သို့ ထမ်းရွက်ကြမည်နည်းဟူ၍ ပြဿနာပေါ်လာပေ၏။ ဤပြဿနာကို မဖြေရှင်းမီ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာ ဖြေရှင်းကြောင်း သဲလွန်စ

အပေါင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှာဖွေသင့်သည်ဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုခေတ် ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာအပေါင်းတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ရောထွေးယှက်စပ် ခွဲခြားခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင်သော အခြေအနေသို့ရောက်လျက် ရှိနေပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးသည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် နေရာမလပ်အောင် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲလျက် ရှိနေပေ၏။ အမျိုးသားရေး၊ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဆက်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးရေး၊ ဘာသာရေး၊ အကျင့်ကောင်းရေး စသော ထိုထိုသော အရေးတို့သည် စင်စစ်မှာ ဤရောထွေးယှက်သန်းလျက် ရှိသော ကမ္ဘာ့ပြဿနာကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ခေတ်ကာလနှင့်လိုက်၍ အစဉ်တစိုက် သဘောသဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲလျက် ရှိကြပေသည်။ သို့ပြောင်းလဲလျက် ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရေး ဤကိစ္စများကို အသီးသီး အသက အသက တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မဆိုင်ဘိ သကဲ့သို့ စဉ်းစားခြင်းငှာ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ဤအရေး ဤကိစ္စ ဥသည့် အလုံးစုံကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားသောအခါ၌လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ခေတ်မမီ သော အတွေးအဆ၊ ခေတ်နောက်ကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဥပဒေသတို့ကို လှေ့နံ ဓားထစ်လိုက်နာခြင်းငှာ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် ယခု အချိန်အခါ၌ ခေတ်ပြောင်း ခေတ်လွဲ အငြင်းမရှိဘဲလျက် သဲသဲမဲမဲ ရှေးက အတွေးအဆ ရှိသသူများ ရှိကြပေသေး၏။ အချို့သောသူများသည် ယခု ထက်ထိပင် ယုတ်မာညစ်ထေး ရှေးက နိုင်ငံရေးမျိုးကို သိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ မသိဘဲလျက်နှင့်ဖြစ်စေ လိုက်စားလျက် ရှိကြသေး၏။ နိုင်ငံရေးမည်သည် ယုတ်မာညစ်ထေးသည်ဟု ဆိုရမည်လော။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးသည် ယုတ်မာညစ်ထေးသည် မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကို ညစ်ထေးအောင် လုပ်သူတို့ သာလျှင် ယုတ်မာခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးဖွယ် ရာ ရှိပြန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သာမန် ပုထုဇဉ်များဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေး ကို မလုပ်သင့်၊ နိုင်ငံရေးသည် အလွန်မြင့်မြတ်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ် တို့နှင့် မတန်မရာ၊ လေးမြတ်စွာ မျှော်ရှုရန်သာလျှင် ရှိသည်ဟူ၍ ဆိုရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးသည် အချို့သော လူညာ လူလိမ်တို့သည် တောအုံကနား ကျေးတောသား လူရိုးလူအတို့ကို အတိတ်၊ တဘောင်၊

စနည်း၊ ဘဝေါတို့ကို တွင်တွင်ကြီး ဟောပြော၍ ထိုသူတို့၏ မနော
 အကြိုက်ကိုလိုက်၍ အငိုက်ကို ဖမ်းပြီးနောက် စားပေါက်ထွင်ကြသည့်ကိစ္စဟု
 ဆိုရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသည် ကန္တာရခရီးပမာ
 ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ အန္တရာယ်များစွာရှိသော အရေးကိစ္စဖြစ်သောကြောင့်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်သာလျှင် ရှောင်ရှားသင့်သည်ဟု ဆိုရမည်လော။
 သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ ပြောလေ့ပြောထရှိသည့်အတိုင်း
 အမျိုးဘာသာ သာသနာရေးဟူ၍ပင် ဆိုရဦးမည်လော။ နိုင်ငံရေးသဘော
 အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားတို့နှင့် မတန်မရာ မြင့်မြတ်လွန်းသည်လည်း
 မဟုတ်၊ နိမ့်ကျလွန်း သည်လည်းမဟုတ်၊ မျက်လှည့် ဗေဒင်လည်းမဟုတ်၊
 အဂ္ဂိရတ်လည်းမဟုတ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ကန္တာရခရီးလည်း
 မဟုတ်၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရော စိတ်ဇောနှင့်လုပ်သော အရေးကိစ္စ
 လည်းမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားလျက်ရှိသော
 အခြေပေါ်တွင် မျှော်ခေါ်၍ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သော အရေးကိစ္စသာလျှင်
 ဖြစ်ပေ၏။ အတိုချုပ်ဆိုရလျှင် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ
 လူ့လောကတွင် တွေ့ကြုံနေကြရသော ကိစ္စပင်ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်း
 အားဖြင့်ဆိုသော် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ လူ့ကိစ္စဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့
 စားမှုသောက်မှု နေမှုထိုင်မှု သွားမှုလာမှု အစုစုသည် နိုင်ငံရေးပင်ဖြစ်၏။
 ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးကို မဆင်ခြင် မတွေးတောမိစေကာမူ နိုင်ငံရေးသည်
 ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အမြဲတစေ ဆက်သွယ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးကို
 ရှောင်ရှားစေကာမူ နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၊ ရုံး၊ အလုပ်ရုံ စသည်
 တို့၌ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိ၏။ ဤဌာနများ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ
 နိုင်ငံရေးကိုပင် လုပ်နေကြရပေသည်။ အလုပ်သမားသည် အခကြေးငွေ
 အတွက် အလုပ်လုပ်ရ၏။ တောင်သူလယ်သမားသည် ဝမ်းစာအတွက်
 လယ်ယာလုပ်ရ၏။ စာရေး စာချီ အမှုထမ်းသည်လည်း လစာငွေအတွက်
 အလုပ်လုပ်ရ၏။ ကုန်သည် ပွဲစား စသည်တို့သည် အသီးသီး ဝင်ငွေရရန်
 လုပ်ကြရ၏။ အချုပ်မှာ စားသောက်နေထိုင်ရေးအတွက်ပင် ဖြစ်၏။ အလုပ်
 သမားသည် အခကြေးငွေကို တိုးတက်၍ ရပြီးလျှင် စားသာသောက်
 သာသော အခြေအနေကို ရလို၏။ တောင်သူလယ်သမားသည် မိမိ၏
 လယ်မြေကို တိုးတက်ကောင်းမွန်စေ၍ သက်သာ ချောင်ချိုလို၏။ စာရေးစာချီ

အမှုထမ်းတို့သည်လည်း ရုံး၌ တကုပ်ကုပ်လုပ်နေရသော ဘဝထက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချောင်ချောင်လည် လည်ရှိသော အခြေအနေသို့ ရောက် လိုကြ၏။ ကုန်သည် ပွဲစားတို့လည်း လွယ်လွယ်ကူကူ တိုးချဲ့၍ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်လိုကြ၏။ ဤကဲ့သို့ လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိတို့၏ အခွင့်အရေးကို ရယူလိုခြင်းသည် နိုင်ငံရေးပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့နေရသော နေထိုင်စားသောက်မှုသည် ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည့် အားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရေးသည်လည်း ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သက်သက်သာသာ ချောင်ချောင်ချိချိ လူတန်းစေ့အောင် နေနိုင်ရန်အတွက် အခွင့်အရေးများ ပိုမိုရရှိနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို တောင့်တကြပေသည်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုရာ၌ နေရေး ထိုင်ရေး လွတ်လပ်မှု၊ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အနေနှင့် လည်းကောင်း၊ တစ်မျိုးလုံးအနေနှင့်လည်းကောင်း၊ တိုးတက်ကြီးပွားအောင် စီမံဆောင်ရွက် နိုင်အောင် လွတ်လပ်မှု၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကာယ၊ ဉာဏ၊ စိတ္တ အဆင့်အတန်း တိုးမြှင့်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လွတ်လပ်မှုတို့ စသည်တို့ကို ဆိုလိုပေ သည်။ ဤလွတ်လပ်မှု ရယူလိုမှုသည်ပင်လျှင် နိုင်ငံရေး ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ် ရကား နိုင်ငံရေးသည် လူမှုလူရေးမျှသာ ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်စရာအကြောင်း မရှိချေ။ သို့ပါလျက်ကယ်နှင့် အချို့သောသူများ သည် နိုင်ငံရေးသည် ယုတ်မာညစ်ထေးသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း နိုင်ငံရေးသည် ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရားတမျှ မြင့်မြတ်လှ၏ဟူ၍ ဆိုကြ ပြန်၏။ ထိုသူတို့၏ အယူအဆတို့မှာ အလွဲလွဲ အမှားမှား ကွဲကွဲပြားပြား ရှိကြပေ၏။ နိုင်ငံရေးကို ဘာသာတရားတမျှ ပြောဆိုကြသော သူများမှာ ယုတ်မာညစ်ထေးသော နိုင်ငံရေးသမားပင်လျှင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဤကဲ့သို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လီဆယ်၍ ပြောခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူတို့၏ စိတ်ကို ရှုပ်ထွေးစေ၍ အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုးကို ဝေဖန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်အောင်လုပ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေ၏။ အမှန်မှာ ထိုသူတို့ ပြုလုပ်မှုသည် နိုင်ငံရေးမဟုတ်။ မိမိတို့ အကောက်ဉာဏ်ကိုသုံး၍ မိမိတို့ ကြီးပွားရေးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာရေးမှာ လူအသီးသီးတို့၏ သက်ဝင် ယုံကြည်မှု ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးမှာကား လူအသီးသီးတို့၏ ပေါင်း သင်းဆက်ဆံမှု သိပ္ပံအတတ်သာလျှင် ဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်အနေထားဖြင့်

နိုင်ငံရေးသည် လူအသီးသီးတို့၏ အခွင့်အရေးကို စောင့်ရှောက်ရပေလိမ့်မည်။ ဤအခွင့်အရေးများတွင် လွတ်လပ်စွာ ဘာသာကိုးကွယ်နိုင်မှုလည်း ပါဝင်လေ၏။ ဤအခွင့်အရေးပေးရာ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးနှင့် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာရေး နှစ်ဌာနစပ်ကြားတွင် စည်းသားရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးမှာ သဘောမတူ၊ အမှုကွဲပြား တခြားစီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဘာသာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးကို ရောစပ်ပါမူ ဘာသာရေး၏ သဘောတရားကို ဆန့်ကျင်ရာ ရောက်ပေ၏။ အကြောင်းမူကား ဘာသာရေးသည် နောင်တမလွန် ဘဝများကို (ဝါ) လောကုတ္တရာကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်သောကြောင့် လောကအရေးနှင့် များစွာ မသက်ဆိုင်ချေ။ နိုင်ငံရေးမှာမူကား လောကီရေးရာသာ ဖြစ်ပေ၏။

လုပ်ငန်းသဘောမှာ လူမှုတိုးတက်ရေးနှင့် ဘာသာရေးတို့သည် အခြေသဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်စရာအကြောင်းမရှိဟု ယူဆမိပေသည်။ ဘာသာတရားက သစ္စာ၊ မေတ္တာနှင့် သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာကမ္မန္တ စသည်တို့ကို ဓမ္မအနေနှင့် ဟောကြားခဲ့ရာ လူမှုတွင်လည်း ဤဓမ္မတို့ကို လေးစားကြပေသည်။ သို့ပါလျက်လည်း ဘာသာတရား၏ နာမကို အလွဲသုံးစားပြုကြပြီးလျှင် လူတစ်ဦးသည် တစ်ဦး၏ ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မတရားသော အမှုတို့ကို ပြုသည်ရှိသော် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူစုသည် ထိုမတရားမှုကို လျစ်လျူရှုခြင်း ဘယ်နည်းနှင့်မှ ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ ဘာသာကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးသူတို့သည် ဘာသာ၏အမည်ကိုသုံးလျက် တရားဓမ္မ ဖြစ်လေဟန် ဟောပြောချက်တစ်ခုကို ပြုလျှင် လူအများကို နစ်နာစေမည်ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့ချမ်းသာကို လိုလားသည့် အားလျော်စွာ တားမြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်က ထွင်လိုက်သော ဥပဒေသ မဟုတ်ချေ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဝင်တွင် အလွန်ကျော်ကြား ထင်ရှားသော အနော်ရထာ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဤဥပဒေကို ထိထိရောက်ရောက် လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ရာဇဝင်ကိုကြည့်မူ ဘာသာတရားကိုမှီ၍ အသက်မွေးကြသောသူများကို ခွဲခြား၍ သိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့လူမှုကို ဘာသာတရားသည် ရှုပ်ထွေးစေသည်မဟုတ်။ ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကြကုန်သော သူတို့သာလျှင် ရှုပ်ထွေးစေကြ၏။ ဘာသာတရားကို ကြည့်ပြန်မူ ဤကဲ့သို့

ကျွန်ုပ်တို့ ပွတ်တိုက်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာရောင်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထွန်းပြောင်ဆုံး ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟူ၍ ယူဆရပေမည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ယခု သံဃာတော် အရှင်မြတ်များအား သီးခြား၍ လျှောက်ထားလိုပါသည် ဘုရား။ အရှင်သူမြတ်များဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် အလွန်ထူးကဲသော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းမြတ်များဖြစ်တော်မူကြပါသည်။ အရှင်ဘုရားတို့က သာသနာတော်ရောင် ထွန်းပြောင်အောင် အားထုတ်တော်မူကြပါ။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို သာသနာရောင် အလင်းပေးတော်မူကြပါ။ သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ မေတ္တာတရားပွားများ၍ သမစိတ္တနှင့် ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်းနှမကဲ့သို့ နေနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ အရှင်သူမြတ်များကို ဘုရားတပည့်တော်တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည်ကိုလည်း မြင်ချင်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့နိုင်ငံတွင်သာမက တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာပင် မေတ္တာတရား သမစိတ္တ သဘောထားတို့ကို ပြုပြင်နိုင်သော စွမ်းပကား အရှင်ဘုရားတို့မှာ ရှိပါသည်။ ဤစွမ်းပကားကို သုံးရာ၌ အောင်မြင်တော်မူပါလျှင် မနုဿ လူတစ်မျိုးလုံး အစဉ်အဆက် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်လျားစွာ ရှိခိုးပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်မှုသည် သာသနာဘက်သာကကြည့်၍ မြင့်မြတ်သည် မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအတွက် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော နိုင်ငံရေးကို ဆောင်ရွက်ရာလည်း ရောက်ပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် မေတ္တာတရား၊ ညီညွတ်ရေးတရားများကို ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေးတရားကိုလည်း ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေးဆိုရာ၌ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရား ကိုးကွယ်နိုင်မှု၊ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရားကို ကာလဒေသမရွေး ဟောပြောနိုင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်မှု၊ လူအ လူနာဘဝမှ လွတ်မြောက်မှု စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်သူမြတ်တို့သည် သုံးလူထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား ဩဝါဒပေးတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ၊ မမေ့မလျော့ဘဲ အစဉ်ထာဝရအားထုတ်ကြဖို့ တပည့်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုး တစ်မျိုးလုံးကို ဆိုဆုံးမတော်မူကြပါဘုရား။ ဤသို့သော မိမိကိုယ်ကို မိမိသာလျှင် အားကိုးမှုဖြင့် တပည့်တော်တို့၏ လူမျိုးသည် လောကုတ်လောကီ နှစ်လီသော အကျိုးထူးများကို ခံစားနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်

ရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ အရှင်မြတ်များ၌ ဤကဲ့သို့သော မွန်မြတ်သည် တာဝန်ဝတ္တရားများ ရှိပါသည်။ ဤမွန်မြတ်သော တာဝန်ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်တော်မူကြပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့မှာ အရှင်သူမြတ်များကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ တိုက်တွန်းစကား လျှောက်ထားခြင်းကိုသာ ပြုနိုင်ပါသည်။ ဆောင်ရွက်ဖို့ တာဝန်ကျေပွန်မည်၊ မကျေပွန်မည်ဟူသော ပြဿနာ အရှင်သူမြတ်များသာ ဖြေရှင်းနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

အရှင်သူမြတ်များကို လျှောက်ထားပြီး၍ ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံရေးကို ဆက်၍ပြောရပေဦးမည်။ နိုင်ငံရေးကို ပြော၍မဆုံးသေးချေ။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးတို့မည်သည် ပြီးဆုံးခြင်း ရောက်ပြီဟူ၍ မရှိနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ သံသရာ၌လည်နေရပေ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်မြတ် အတိုင်း အကြောင်းနှင့်အကျိုး၊ အတိတ်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ် ဆက်စပ်၍ မရပ်မနား ရှည်လျားလှသောခရီးကို တစ်သွားတည်း သွားနေရပေပြီ။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းတရား အကျိုးတရား အမျိုးအစားကို လိုက်၍ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် နိုင်ငံရေး ဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စစ်ဖြစ်ပွားသည်မှာ အကြိမ်ပေါင်းများလေပြီ။ စစ်သည် ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသည်။ စစ်ဖြစ်သောအကြောင်းကြောင့် ဘယ်ကဲ့သို့သော အကျိုးတရားများရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဝေဖန်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မကြာမီက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမှ လွန်မြောက်လာခဲ့ကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် ကြီးကျယ်စွာ သတ္တန္တရကပ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ အကြောင်းတရားကား အဘယ်နည်း။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အကြောင်းတရားဖြစ်၏။ ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးစရာရှိ၏။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ်လောက်က အီတလီနိုင်ငံတွင် စတင်မွေးဖွားပြီးလျှင် နောက် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ကြီးပြင်း၍လာခဲ့ပေသည်။ ဤဝါဒသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့၍ ဂျပန်ပြည်၌လည်း အစေ့အညောက်မှ အပင်ကြီးပေါက်ခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံသို့ပင် ဆက်လက်၍ ရောက်ပြန်ခဲ့လေသည်။ ဤဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုသည်မှာ အရင်းရှင်ဝါဒ အဆိုးသွမ်းဆုံးသောဘဝသို့ ရောက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အရင်းရှင်ဝါဒဆိုသည်မှာ ငွေပင်ငွေရင်း အမြောက်အမြား စိုက်ထုတ်နိုင်သော သူတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းဆဲလိုသည့် ယုတ်မာညစ်ဆိုး အသားစားဘီလူး သဘောမျိုးနှင့် နယ်ချဲ့၍ နှိပ်စက်ကလူ ရန်မူသော တစ်ကိုယ်ကောင်း အဖူ

ဝါဒကို ယူသူများ၏ဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ယုတ်မာ ညစ်ဆိုးဝါဒမျိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လူလောကတွင် ပေါ်ပေါက်၍ လာရပေ သနည်းဟု မေးဖွယ်ရာရှိ၏။ အဖြေမှာကား အရင်းရှင်တို့ ဝိသမလောဘ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် စီမံဖန်တီးသော အဓမ္မ မတရားမှုများကြောင့်ဟု ဆိုလိုပေ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကမ္ဘာလောကတွင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား တို့ သက်သာချောင်ချိ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်စားသောက်နိုင်အောင် ပစ္စည်း ဥစ္စာ ရတနာအမျိုးမျိုး ရှိပါလျက်နှင့် ဝေနေယျတို့၏ ချမ်းသာသုခကို မထောက်မထား စီးပွားလာဘ်လာဘတို့ကို မိမိတို့ချည်းသာ အဓမ္မကြိုးယူ လိုကြသောကြောင့် ဆူကြုံနှိမ့်မြင့်အတန်အသင့် မဟုတ်ဘဲ မိုးနှင့်မြေထဲ ခြားနား ကွဲလွဲလျက် ရှိပေသည်။ နောက်ဆုံး၌ မှောက်ပြန်ကျမ်းထိုး အမျိုးမျိုး သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် မရှူနိုင် မရှိုက်နိုင် ဟိုက်ယိုင်၍ ပြိုလဲလေတော့၏။ ဤအဓမ္မဝါဒကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး လူမျိုးတစ်စုနှင့် တစ်စု၊ နိုင်ငံတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မေတ္တာဓာတ်မကူးနိုင်ဘဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဟေတုတရားတို့ကိုသာ ပွားများ၍လာခဲ့ကြလေ သည်။ ဤဝါဒဆိုးကြောင့် တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန်လျှင် လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်လာခဲ့၏။ လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်လေလေ ဤယုတ်မာ သောဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသူတို့ အလွဲသုံးစားပြု၍ ယုတ်မာလာလေလေ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပေ၏။ အရင်းရှင်ဝါဒီသမားတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်စုနှင့်တစ်စု၊ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး၊ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ တုပယှဉ်ပြိုင် သောကြောင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါး တွင်တွင်ကြီး နယ်ချဲ့လေ တော့၏။ နောက်ဆုံး၌ အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ နယ်ချဲ့နိုင်ငံများနှင့် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၊ အရင်းရှင်အချင်းချင်း၊ နယ်ချဲ့သမားအချင်းချင်း ရန်သူခပင်းတိုးပွား၍ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး ကိုးရိုးကားယား ကမောက်ကမ ဖြစ်လာလေတော့၏။ ဤသို့သော အကြောင်းတရားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤခေတ်ဆိုးကြီး၌ မကြာခဏ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စစ်မက်များ ပွားများလျက် ရှိနေရပေ၏။ ဤအရင်းရှင်ဝါဒ ကမ္ဘာပေါ်၌ ပျံ့နှံ့နေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ဤအရင်းရှင်ဝါဒ ပပျောက်ပြီး လျှင် ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို အခြေပြုသော “ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း” ခေါ် လူအများ ကောင်းစားရေးဝါဒ၊ လူထုကောင်းစားရေးဝါဒ မပြန့်ပွား မစည်ကားလာ

သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာမြေတွင် အထွေထွေသော ကပ်ကြီးများ ဆိုက်ရောက်လျက်ပင် ရှိကြပေလိမ့်ဦးမည်။ အရင်းရှင်ဝါဒီတို့သည် မိမိတို့ တစ်ကိုယ်ကောင်းအတွက် တိုးတက်၍ အမြတ်များများ နည်းအမျိုးမျိုး ပရိယာယ် အသွယ်သွယ်တို့နှင့် ရယူဖို့ကိုသာ ရှေးရှုလုံးပန်းနေကြရကား အများကောင်းစားရေး၊ ကမ္ဘာ့ကောင်းစားရေးကို မလိုလားနိုင်ကြချေ။ ထို့အတွက် မိမိတို့ဝါဒ အဆောက်အအုံ ယိုင်လဲပြုလျက်ရှိသည်ကို ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်တို့ဖြင့် ကျားကန်လျက်ရှိနေကြပေပြီ။ ဤသို့ စိုင်းပြင်းမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ နယ်ချဲ့ဝါဒဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒဟူ၍လည်းကောင်း အမည်နှစ်မျိုးဖြင့် ခေါ်ရိုးရှိကြပေသည်။ သို့စဉ်လျက် ဤ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် အဘယ်ကြောင့် နယ်ချဲ့ဝါဒီတို့နှင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့သည် ရင်ဆိုင်၍ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရာရှိပေ၏။ ဤသို့ အချင်းချင်း စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းပင်လျှင် အရင်းရှင်ဝါဒသဘော အတိုင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်အတွင်းက အဖြစ်အပျက်ကို စစ်တွက်ရမည်ဆိုသော် ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ် စသော နယ်ချဲ့နိုင်ငံတို့သည် ဖက်ဆစ်ဝါဒကို မြှောက်ကော်ပင့်ထိုး အမျိုးမျိုး အားပေးခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အီတလီနိုင်ငံသည် အဘီဆီနီးယား တိုင်းပြည်ကိုသွားရောက် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့၏။ ဂျပန်ပြည်သည် တရုတ်ပြည်ရှိ မန်ချူးရီးယားနယ်ကို နှိပ်စက်ကလူ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် စပိန်ပြည်၊ ဂျာမနီပြည်အစရှိသော ဥရောပနိုင်ငံများတွင် ပေါ်ပေါက်ပြန်ပြီးလျှင် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့လေတော့၏။ နောက်ဆုံး၌ ကိုယ်မွေးသည့်မျောက် ကိုယ့်ကိုချောက်၊ သရဲမွေးသည့် အောက်လမ်းဆရာ သရဲ၏အစာ ဖြစ်ရပြန်သကဲ့သို့ နယ်ချဲ့နိုင်ငံများသည် ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ၏ အန်တုခြင်းကို ရန်ပြုရလေတော့၏။ ဤသို့ မလွဲသာ၍ ရန်ပြုရသော်လည်း ဆိုဗီယက်၊ ရုရှား၊ တရုတ်ပြည်အစရှိသော အများကောင်းစားရေး ဒီမိုကရက်လုပ်ငန်းကြီးပွားတိုးတက်လျက်ရှိသော နိုင်ငံများ၏အကူအညီကို မယူဝံ့ဘဲ တိုက်ခိုက်ကြရာ သရဲနှင့်လူအားချင်း မတူသကဲ့သို့ တရုံးရုံး၊ တကွဲကွဲ၊ တဘုန်းဘုန်း၊ တလဲလဲရှိကြသောကြောင့် ဥရောပတိုက် အာရှတိုက်တစ်လွှားတွင် ဖက်ဆစ်ဝါဒီများသာလျှင် အနိုင်ရကြလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံအတွက်ဆိုရမူ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့

သည် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး၏ဆန္ဒကို မထောက်မထား၊ ကျွန်ုပ်တို့၏နိုင်ငံကို လည်း ကာကွယ်နိုင်အား မရှိပါဘဲလျက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးနှင့် ပူးပေါင်း၍ ကာကွယ်နိုင်အောင်လည်း မဆောင်ရွက်ပါဘဲလျက် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို ရန်ပြု လေတော့၏။ စစ်ကြေညာစဉ်အခါက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒသမားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးကို မိမိတို့နှင့် ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်လိုသော ဆန္ဒရှိလာအောင် လည်း မပြုလုပ်ခဲ့ကြချေ။ ထိုစဉ်အခါက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒသမားတို့သည် အတ္တလန်တိတ်ချာတာ စာချုပ်တွင်ပါရှိသော စစ်ရည်ရွယ်ချက်များ၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ရည်ရွယ်ချက်များတို့သည် ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံနိုင်ငံ အိန္ဒိယပြည်၊ မြန်မာပြည်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်ချေဟူ၍ အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့ ကြပေသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် လုံးဝ ဆုံးရှုံး ခြင်း တမျှသော ဘဝသို့ရောက်ခဲ့ကြရလေသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး ၌ မိမိတို့၏စေတနာကို ဆန့်ကျင်၍ ဆိုဗီယက် ရုရှားနှင့် မဟာမိတ် ပြုရလေ တော့၏။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့ကို အနှစ်နှစ်အလလ တစ်ဦးတည်း ဆန့်ကျင် ခုခံတိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော တရုတ်ပြည်နှင့်လည်း ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရ ပေတော့၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက် ခြင်းကို ခံကြရကုန်သော နိုင်ငံအသီးသီးရှိ လူထုကြီးများ၏ အင်အားကို လည်း စုရုံးကြရလေတော့၏။ ဤသို့အားဖြင့် နယ်ချဲ့ဝါဒီ နိုင်ငံကြီးများသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဒီမိုကရက် လူထုအင်အားကို ကြည်ညိုမှု မရှိဘဲလျက် အားကိုး အားထား မဟာမိတ်ပြုကြလေတော့၏။ သို့ လူထု၏ အကူအညီကို ယူကြရာ တွင် ကျေးဇူးတင်သောအနေအားဖြင့် အခွင့်အရေး တန်ခိုးအာဏာများ ပိုမို ပေးကြရပြန်၏။ ဤနေရာ၌ အခွင့်အရေးပေးကြသည်ကို ဗာရာဏသီချဲ့၍ ပြောရန်မလိုချေ။ မှတ်သားရမည့် အချက်မှာ နယ်ချဲ့ဝါဒသည် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ကို လူထုအင်အားနှင့် ဖြိုဖျက်ခဲ့၏။ ထိုသို့ ဖြိုဖျက်ရာတွင် မိမိလည်း ယိမ်းယိုင်တော့၏။ လူထုများ၏ ဒီမိုကရက် အင်အားမှာကား ကမ္ဘာပေါ်တွင် တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား တိုးတက်ကြီးမားလာပေတော့၏။ လူထုတို့ သည် စစ်ကိုသာ နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်သည်မဟုတ်။ ငြိမ်းချမ်းမှု အကျိုး ကျေးဇူးများကို ခံစားရန် လုံးပန်းလျက်ရှိကြပေသည်။ ဤသည်ကား ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်သော အချိန်တွင် တွေ့မြင်ရသော အခြေအနေပင်တည်း။ ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့သည် ဤစစ်ကြီးတွင် ဆုံးရှုံးကြကုန်၏။ သို့သော်လည်း

ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အမြစ်တွယ်လျက်ပင် ရှိသေးသောကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် စပိန်ပြည်တွင် ခိုင်မြဲလျက်ပင် ရှိသေး၏။ အခြားအခြားသော နိုင်ငံများတွင်လည်း ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ အရိပ်နိမိတ်များသည် ပေါ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဒီမိုကရေစီ စတင်ပေါ်ထွန်းရာ ဗြိတိသျှနိုင်ငံ၌ပင် ဆာအော်စဝယ် မိုစလီ ခေါင်းဆောင်လျက်ရှိသော ဖက်ဆစ်ဝါဒသမားများရှိသေး၏။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင် စီးပွားရေးလက်ဝါးကြီးအုပ်သောသူများအဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြောက်မြားစွာသော အသားညို အသားမည်း လူမျိုးတို့ကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သူများအဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း တွေ့ရပြန်လေသည်။ စင်စစ်မှာ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ ရေသောက်မြစ်များကို လုံးဝ မသုတ်သင်နိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး (ဝါ) ကမ္ဘာပေါ်တွင် အားလုံးသော လူမျိုးတို့သည် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင် ပူးပေါင်းဆက်ဆံခြင်း မပြုနိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ငြိမ်းချမ်းရေးကို တည်မြဲအောင်လုပ်ခြင်းငှာ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။ ယခုအခါ၌ နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို တည်ထောင်ပြီးသည်မှာ မှန်၏။ ၎င်းသမဂ္ဂ၏ ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် လုပ်ငန်းများမှာလည်း မွန်မြတ်၍ ထောပနာဩဘာ ပေးထိုက်ပါပေ၏။ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် တည်ထောင်ခဲ့သော နိုင်ငံပေါင်းစုံ အသင်းကြီး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် အလွန် အားကိုးအားထား ပြုနိုင်သော လုပ်ငန်းအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပြီးလေပြီ။ ရှေးအခါကနှင့်မတူ။ ယခု ဖွဲ့စည်းပြီး နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂတွင် အလွန်အထူး တန်ခိုး အင်အားရှိသော ဆိုဗီယက် ရုရှားနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံများသည်လည်း ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြ၏။ ထို့အပြင် တရုတ်ပြည်ကြီးသည်လည်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး အနေနှင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ၏။ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးများအတွက် ဘရက်တင် ၃(ဒ)ခေါ် ကွန်ဖရင့် အစည်းအဝေးကြီး၌ ထူးကဲစွာ စီမံပြီးဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါ၌ ဤမျှသာလျှင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်ဟု ကုလသမဂ္ဂ လိုလားသူတို့က ပြောကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားသင့်သည်မှာ ဤနိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသည် စစ်အောင်မြင်သော နိုင်ငံကြီးများ၏ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများရှိ လက်အောက်ခံ လူမျိုးများအတွက် မည်သို့မျှ မစီမံ မဆောင်ရွက်သေးသော

ကြောင့် ထိုထိုသော နိုင်ငံငယ်များရှိ လူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး မျှော်လင့်ချက်သည် ရှေးကကဲ့သို့ပင် မသေမချာ မရေမရာပင် ရှိပေသေး၏။

ဤကဲ့သို့ ဝေဖန်ရာတွင် ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်မှုနည်းသည်ဟူ၍ မယူဆ စေလိုပါ။ ယခင် ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစက ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှ ရာဇဝင်ဆရာတစ်ဦးက ဤသို့ ထင်မြင်ချက် ပေးဖူး ပါ၏။ နိုင်ငံအသီးသီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်တို့သည် အဖြစ်အပျက် ကြီးကျယ် သလောက် အလှမ်းကျယ်အောင် မလိုက်နိုင်ကြချေ။ ထိုသူတို့သည် ငြိမ်းချမ်း ရေးကို ထူထောင်ကြ၏။ ငြိမ်းချမ်းရေးမှာကား ငြိမ်းချမ်းရေးအစစ် မဟုတ်ချေ။ အမေရိကန် စေတနာရှင်တို့ပင်လျှင် အပြောအားဖြင့် လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ကံကြမ္မာကို မိမိတို့ ဖန်တီးနိုင်ကြမည်ဟု ဆိုခဲ့သော်လည်း လုပ်ငန်း မှာမူ ရက်(၁၃)အင်ဒီယန်းလူမျိုးများ၊ အာဖရိက လူမျိုးများနှင့် ပတ်သက်သော အခါ ဤဝါဒကို ကျူးကျော်သောသူတို့ကို လျစ်လျူရှုခဲ့၏။ အိန္ဒိယနှင့် အီဂျစ် ပြည်တို့တွင် အင်္ဂလိပ်တို့ လွှမ်းမိုးကြီးစိုးလျက်ရှိကြသည်ကို ကြောင်တောင် ကြည့်နေကြ၏။ လူတို့၏ မူလဓလေ့သည် မရွေ့မပြောင်းသည်ကို တွေ့ရှိရ ၏။ ဥရောပတိုက်မှာပင် ဒီမိုကရေစီဝါဒအတွက် စိုးရိမ်စရာမရှိဟု မဆိုနိုင် သေးချေ။ စစ်အောင်မှုသည် ပပျောက်၍ စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ သော အကြောင်းများသည် ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေပေပြီဟူ၍ ထင်မြင်ချက် ပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ကြီးလေးသော တာဝန်ဝတ္တရားသည် ဆိုဗီယက်ရုရှား၊ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုနှင့် တရုတ်ပြည်ကြီးပေါ်တွင် ကျရောက်လျက် ရှိနေပေသည်။ ၎င်း နိုင်ငံကြီးများသည် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို တည့်တည့်မတ်မတ် ခေါင်းဆောင်လျက် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ယုံကြည်သက်ဝင် အားကိုး အားထားရာဖြစ်သော ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖန်တီးပေးလိမ့်မည်။ ဆိုဗီယက် ရုရှားတွင် လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် အာဇာနည်စိတ်ဓာတ်နှင့် မသွေမဖည် ရဲရင့်စွာ မိမိတို့နိုင်ငံတွင်းတွင် လူထုကောင်းစားရေး၊ ဆိုရှယ်လစ်ဇင်းခေါ် ဝါဒအတိုင်း မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လဥဿာဟနှင့် လုံးပန်းကြသည် သာမက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တွင် ဖက်ဆစ်ရန်သူတို့ကို ညီညာဖြူဖြူ ဝိုင်းဝန်း၍ ခုခံ ဖျက်ဆီးကြသည်များကို စဉ်းစားမိသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် အားမတက်ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ ဆိုဗီယက် ရုရှားကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြည်ညိုမိ၏။

အားထားမိ၏။ မျှော်ကိုးမိ၏။ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၏ လွတ်လပ်ရေး အတွက် အရပ်ရပ်၌ အထူးသဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ်ကို ကွန်ဖရင့်၌ ဆောင်ရွက် မှုများအတွက် ဆိုဗီယက် ရုရှားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ထင်မှတ်မိ၏။ ဆိုဗီယက် ရုရှားအတွင်း၌ မည်ကဲ့သို့ လူ၏ခမ်းသာသုခကို မည်ကဲ့သို့ စီမံဖန်တီးလျက် ရှိကြောင်း၊ လူ၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် ခုခံကာကွယ် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည် များကို အမှတ်ရသောအခါ အံ့ဩမ၏။ ထိုနည်းတူစွာ နိုင်ငံကြီးငယ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် ရှေ့တန်းက မားမားမတ်မတ်ရပ်လျက် ပြောဆို ဆောင်ရွက်နေသော အမေရိကန်ဘုန်းပြည်၏ စေတနာကြောင့် အားတက်မိ ၏။ သမ္မတ ရုစဘဲ့၏ အတ္တလန်တိတ် ချာတာ ဝေဖန်မှု၊ သမ္မတထရူးမင်း၏ နိုင်ငံခြား ဝါဒ ၁၂ ချက်တို့ကို ဆင်ခြင်၍ မျှော်ကိုးရာဟုထင်မိ၏။ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး၊ ဒုတိယကမ္ဘာကြီးကို ထားဘိဦး။ အဆက်ဆက်သော အမေ ရိကန်သမ္မတကြီးများ၏ ပြောဆိုပြုလုပ်ချက်များကို ထောက်သော် ကမ္ဘာလွတ်လပ်မှုအတွက် ခေါင်းဆောင် ဒီမိုကရက် နိုင်ငံကြီးဟူ၍ ယူဆ မိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီဆိုသည်မှာ ပြည်သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြည်သူတို့အကျိုးအတွက် အုပ်ချုပ်သော အစိုးရဟု သမ္မတလင်ကွန်း ပြောဆိုချက်ကို မကြာခဏပြောဆိုခဲ့ကြဖူး၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်နီးပါးချင်း တရုတ်ပြည်ကြီး၏ ကြီးမားသော တန်ခိုးအင်အားကို ကြည့်ပြီးလျှင် ဂုဏ်ယူမိ၏။ မိမိ၏ရန်သူကို မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း များစွာ တစ်ဦးတည်းနှိမ်နှင်း၍ အောင်မြင်မှုကို ရယူသည့်အတွက် တရုတ် ပြည်ကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့ ချီးမွမ်းထောမနာ ဩဘာပေးရပေမည်။ ဥပမာမှာ တရုတ်ပြည်၏ အောင်မြင်မှုသည် အာရှတိုက်၏ လွတ်လပ်မှုသာမက ကမ္ဘာ ၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် တိုက်ခိုက်အောင်မြင်မှုဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ တရုတ် ပြည်ကြီးတွင် ယခုအခါ၌ ညီညွတ်ရေးလမ်းတွင် ဖြောင့်တန်း တည့်မတ်စွာ သွားနေကြပြီဟူသော သတင်းကို ကြားသိရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ အလွန် ဝမ်းမြောက် ရပေသည်။ သို့အတွက် ဤမည်သော နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးငြုစုခြင်းမရှိဘဲ အတူတူ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မတရားမှုတို့ကို ပပျောက်စေပြီးလျှင် အလင်းရောင်ပေး၍ လွတ်လပ်မှု ခံစားနိုင်သော ခေတ်သစ်ကြီး ထူထောင်နိုင်ကြပါစေဟူ၍ မျှော်လင့်အားထား ရပေသည်။ ဤနိုင်ငံကြီးသုံးနိုင်ငံသည် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို ကမ္ဘာ၏

ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကမ္ဘာ၏လွတ်လပ်မှု ပေါ်ပေါက်တည်မြဲစေအောင် ခေါင်းဆောင်
၍ ဤကုလသမဂ္ဂကို နိုင်ငံအသီးသီး၊ လူမျိုးအသီးသီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်
အစစ်များကို ဖိတ်ကြားသင့်ကြပေသည်။ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ပြောလို
သည်မှာ အရှေ့ဖျား ကော်မရှင်အဖွဲ့၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စား
လှယ်များကို ဗြိတိသျှအစိုးရက ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ကန့်ကွက်
ရပေမည်။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်
ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ်ဖြင့် တက်ရောက်သင့်ကြပေသည်။

နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ကမ္ဘာ့လုံခြုံရေး
အတွက် ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်သော အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်လိုခဲ့ပါလျှင်
နိုင်ငံကြီး၊ နိုင်ငံငယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အတန်းအစားခွဲခြားတို့ကို
ပပျောက်အောင် ပြုလုပ်သင့်ကြပေပြီ။ နိုင်ငံကြီး၊ နိုင်ငံငယ် ဆိုရာ၌ ဘယ်
အကြောင်းကို ထောက်၍ ဆုံးဖြတ်မည်နည်း။ အကျယ်အဝန်းကိုလိုက်၍
ဆုံးဖြတ်မည်လော။ အကျယ်အဝန်းကိုလိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါမူ အိန္ဒိယပြည်ကို
အမြဲတစေနိုင်ငံကြီးဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ သို့ရာတွင် အိန္ဒိယကို နိုင်ငံကြီး
ဟူ၍ မယူဆဘဲ အိန္ဒိယထက် သေးငယ်သော ဂျပန်နိုင်ငံကို နိုင်ငံကြီးဟူ၍
အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပေသည်။ လူဦးရေကိုလိုက်၍ နိုင်ငံကြီးဟု ဆိုရမည်
လော။ သို့ဆိုရမည်ဆိုလျှင် အိန္ဒိယပြည်သည် နိုင်ငံကြီးတစ်ခုပင်တည်း။
လူဦးရေနည်းသော အီတလီနိုင်ငံကို အဘယ်ကြောင့် နိုင်ငံကြီးဟူ၍
ယူဆခဲ့ပေသနည်း။ စင်စစ် နိုင်ငံကြီးဆိုသည်မှာ ခေတ်မီအောင် ကြီးပွား
တိုးတက်သော နိုင်ငံကို ဆိုလိုပေသည်။ ရုရှားနိုင်ငံသည် အနှစ် ၃၀၀ခန့်မျှ
တာတာလူမျိုးတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံရ၍ အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
၏။ သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင် နိုင်ငံရေးအမည်နှင့်သာ ကြီးကျယ်သည်
မဟုတ်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆိုရှစ်လစ်ဝါဒအတိုင်း စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး
တိုးတက်ပြန့်ပွားရာဖြစ်သည့် တစ်ဦးတည်းသော နိုင်ငံဖြစ်ပေ၏။ ယခုအခါ၌
ဂရိတ်ဘရစ်တိန်ခေါ် အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံသည် ဘယ်ကဲ့သို့သော အခြေအနေသို့
ရောက်ရှိခဲ့သနည်းဟူ၍ မေးဖွယ်ရာရှိ၏။ ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဗြိတိသျှနိုင်ငံ
သည် နိုင်ငံကြီးမဟုတ်တော့ချေ။ ဗြိတိသျှအင်ပါယာတွင် နေဝင်သည်ဟူ၍
မရှိဟု ဆိုရိုးရှိ၏။ ယခုအခါ၌ စုပ်စုပ် နေမဝင်သေးသော်လည်း နေဝင်စွ
ပြုလေပြီ။ ယခင်အခါက ဗြိတိသျှ အင်ပါယာသည် နိုင်ငံရေးမျက်စိ၊ စစ်ရေး

မျက်စိအမြင်နှင့်သာ ကြီးကျယ်သည်မဟုတ်။ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးတွင် လည်း အင်ပါယာတွင်းသာမက အင်ပါယာ ပြင်ပမှာပင် အမျိုးမျိုး ကြီးကြိုင် လျက်ရှိပေသည်။ ယခုအချိန်၌ ဤသို့ မဟုတ်တော့ဘဲ မိမိ၏ လက်အောက်ခံ အိန္ဒိယ၊ အီဂျစ်စသော နိုင်ငံများ၏ ကြွေးမြီများရှိသောကြောင့် မြီစားဘဝသို့ နိမ့်လျော့ခဲ့ပေပြီ။ ကံ ကံ၏ အကြောင်းတရား၊ အကျိုးတရားကြောင့် (ဝါ) ဖြစ်ပြန်ပျက်ပြန် လောကဓံ တရားကြောင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် ငွေကြေး အထောက်အပံ့ရရန်အတွက် အမေရိကန် သမ္မတနိုင်ငံသို့ မကြာခဏ ချော မော့၍ နေရပေသည်။ ယခင်က ဗြိတိသျှနိုင်ငံနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတို့သည် စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးတွင် ဂုဏ်တူဂုဏ်ပြိုင်ပြုသော်လည်း ယခုအခါ၌ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် အမေရိကန်နိုင်ငံအား လိမ္မာရေးခြား မျက်နှာချိုသွေး၍ ကြွေးငွေများ ချေးငှားပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်ခယလျက် ရှိပေ၏။ အမြင်အားဖြင့် ဗြိတိသျှအင်ပါယာသည် တည်ရှိလျက်ပင်။ သို့သော်ငြား လည်း အင်ပါယာအတွင်းရှိ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများသည် အားဖြစ်ရာသော အကြောင်းများမဟုတ်။ အားယုတ်ရာသော အကြောင်းများ ဖြစ်ချေသည်။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် ဤလက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲအတိုင်း တည်တံ့အောင် ထားခြင်းငှာ စွမ်းအားမရှိချေ။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒီသမား တို့သည် ရာဇဝင်သဘောကို နားလည်ပြီးလျှင် ခေတ်မီသော အတွေးအခေါ် နှင့် ဤလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကို လွတ်လပ်ရေး အစစ်ပေးကာ မိမိပါ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးအားလုံး စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပူးပေါင်း၍ အတ္တဟိတ ပရိဟိတ အကျိုးနှစ်မျိုးအတွက်ဆောင်ရွက်မည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် ရှေးရှေးသော အင်ပါယာတို့၏ သွားလေရာလမ်းသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်ပြီး လျှင် ယိုယွင်းပျက်စီး တွင်းဆုံးကျသော ဘဝသို့ ရောက်မည်လောဟူသော ပြဿနာကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံကပင်လျှင် ဆောလျင်စွာ ဆုံးဖြတ်ဖြေရှင်းရ ပေလိမ့်မည်။ ဤ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ထူးခြားသောအချက်မှာ နယ်ချဲ့ ဝါဒ၏ အသက်ငင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့ဝါဒသည် အာရှ တိုက်တွင် အသက်ထွက်လုနီးပေပြီ။ အာရှတိုက်သည် ယခင်ခေတ်ကနှင့် မတူ အမူကွဲပြား အင်အားတိုးတက်၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးနယ်တွင် နယ်တွင်း သို့ ထည်ထည်ဝါဝါ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လျက်ရှိပေပြီ။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့ကြီး များ၌ အာရှတိုက်နိုင်ငံများကို လျစ်လျူရှု၍ မထည့်ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။

အာရှအသံသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာခဲ့ပေသည်။ အင်ဒိုနီးရှားတွင် လည်းကောင်း၊ အင်ဒိုချိုင်းနားတွင်လည်းကောင်း၊ မြန်မာပြည်တွင်လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယတွင်လည်းကောင်း အာရှအသံကို တွေ့လျက်ရှိကြပေပြီ။ အထူးသဖြင့် တရုတ်ပြည်တွင် အာရှအင်အားသည် တိုးတက်လျက် ရှိ၏။ အာရှညီညွတ်မှုနှင့် အာရှအင်အားကို ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အာရှတိုက်သားများကို အစဉ်ထာဝရ နှိမ်နင်း၍ သွေးခွဲခြင်း မပြုနိုင်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စုပေါင်း၍ အာရှခေတ်သစ်ကို ထူထောင်ကြရမည်။ ဤအာရှခေတ်သစ်မှာ ဂျပန်၏ အရှေ့အာရှ သာတူညီမျှ စီးပွားရေး စနစ်နှင့် တည်ထောင်သည့် အမည်မျှသာဖြစ်သော ခေတ်သစ် မဟုတ်ချေ။ နိုင်ငံတစ်ဦးက နိုင်ငံတစ်ဦးအပေါ်တွင် လိုက်နာရမည်ဟူသောစနစ်နှင့် ခေတ်သစ် ထူထောင်ခြင်း မဟုတ်ချေ။ အာရှတိုက်သူ တိုက်သားတို့၏ ညီညွတ်စွာ ပူးပေါင်း၍ အာရှလူမျိုးများ၏ လွတ်လပ်မှု၊ လုံခြုံမှု၊ တိုးတက်မှုကို အစပြု၍ ကမ္ဘာ၏လွတ်လပ်မှု၊ လုံခြုံမှု၊ တိုးတက်မှုကို စီမံဖန်တီးနိုင်အောင် ထူထောင်သော ခေတ်သစ်ကြီးတွင်ဖြစ်၏။ ဤသို့ ခေတ်သစ် တည်ထောင်ရာ၌ ပထမဦးဆုံး အာရှတိုက်နိုင်ငံ အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ လက်ငင်း ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် လုံးပန်း၍ တဖြည်းဖြည်း တစ်စတစ်စနှင့် အာရှတိုက် ပြောင်းလဲတိုးတက်မှု၊ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး၏ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှု အတွက် ဆောင်ရွက်ကြရပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့ အာရှ ခိုက်တွင်သာမက အာရှတိုက်အပြင်၌ မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းခံနေရသည့် လက်အောက်ခံ လူမျိုးများသည် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများရှိ စေတနာကောင်းရှိသူများနှင့် အတူ ပူးပေါင်းဆက်ဆံပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ငင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။ ထိုရောက်စွာ ပူးပေါင်းဆက်ဆံခြင်း မပြုနိုင်လျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံ၍ အကြံဉာဏ် တောင်းယူသင့်ကြပေတော့သည်။ ဤထင်မြင်ချက်များကို အာရှတိုက်ရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံတို့ သိစိမ့်သောငှာ ဖော်ပြရပေသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနား မျိုးချစ်တိုင်းရင်းသားတို့သည် အမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲများကို ကျော်နင်း၍ မိမိတို့ လွတ်လပ်ခြင်းအတွက် အားထုတ်လုံးပန်းမှုကို ပြုလျက်ရှိကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးကိုယ်

စား ကောင်းချီးဩဘာပြုလိုက်ပါသည်။ တောတောင် ရေမြေ ခြားနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအာဇာနည်လူမျိုးများ၏ လွတ်လပ်မှုလုပ်ငန်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှု လုပ်ငန်းတည်းဟူ၍ သဘောထားပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးများကဲ့သို့ပင် လွတ်လပ်ရေးအတွက် လုံးပန်းလျက် ရှိကြရပေသောကြောင့်တည်း။ ထိုလူမျိုးများသည် မိမိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်ရယူရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မသွေမစောင်း အဓိဋ္ဌာန်လမ်းကောင်းအတိုင်း သောင်းသောင်းဖြဖြ သွားကြမည်။ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနားရှိ အာဇာနည်လူမျိုးများတို့၊ ကျွန်ုပ်တို့ အသီးသီး လွတ်လပ်မှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ၌ ရင်ဘောင်တန်း အားမထုတ်နိုင်သေးသော်လည်း မကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည်။ သင်တို့၏ ကြိုးပမ်းမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သင်တို့သည် အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်ပါ၏။ မကြာမြင့်မီ သင်တို့၏ လိုအင်ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်စုံပါစေဟူ၍ ထပ်လောင်း၍ ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အကျိုးအတွက်လည်းကောင်း၊ အာရှ၏ အကျိုးအတွက်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ၏ အကျိုးအတွက်လည်းကောင်း မြဲမြံစွာ ညီညွတ်ကြပါဟူ၍ တရုတ်ပြည်ကြီးရှိပေါက်ဖော်များ မာရှယ်ချန်ကေရှိတ်၊ မော်စီတုန်း၊ ဂျင်နရယ်ဂျူဒေးနှင့် အခြား အခြားသော ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ကျွန်ုပ်တို့ကံတွန်းလိုပါသည်။ တရုတ်ပြည်ကြီး၏ ရာဇဝင်အရ ဆက်ခံခဲ့ကြသော ကြီးလေးသော တာဝန်ဝတ္တရားများကို သတိရကြပြီးလျှင် တရုတ်ပြည်ကြီးအတွက်လည်းကောင်း၊ အာရှတိုက်အတွက်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့အတွက်လည်းကောင်း ကျေပွန်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေသတည်း ဟု နှိုးဆော်လိုပါသည်။ ဤသို့ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းရသည်မှာ အိမ်နီးချင်း ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံငြိမ်းချမ်းမှု၊ အာရှငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားသောကြောင့် ကောင်းမြတ်သော စေတနာရှေ့ထား၍ မင်္ဂလာစကား ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနည်းတူစွာ အိန္ဒိယတိုင်းသားများ၏ လွတ်လပ်စွာ ချမ်းသာသုခကို ခံစားနိုင်စရာ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများနှင့်တကွ မိမိတို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြကုန်သော မဟတ္တမဂန္ဒီ၊ မစ္စတာဂျင်းနား၊ ပန်ဒစ်ဂျဝါဟာလာ

နေရူး၊ မစ္စတာအိုက်ဇက် စသည်တို့ကို ညီညွတ်စွာ မိမိတို့၏ မျှော်မှန်းရာ ပန်းတိုင်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေဟု နှိုးဆော်တိုက်တွန်းရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ၌ လာရောက်နေထိုင်ကြကုန်သော အိန္ဒိယတိုင်း ရင်းသားများ၊ ပေါက်ဖော် တရုတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ပြောလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုလူမျိုးတို့အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား အခြားသောလူမျိုးတို့အပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ဣဿာ မစ္စရိယ ဗျာပါဒ အာဃာတ တရား သဘောထားများ မရှိချေ။ နိုင်ငံခြားသားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားများနှင့် ဆိုးတူကောင်းဘက်၊ အေးအတူ ပူအမျှ နေထိုင်လိုကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ ကြည်ဖြူစွာလက်ခံမည်။ နိုင်ငံခြားသားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မိတ်ဆွေ အိမ်နီးချင်းသဘောထားနှင့် ကူညီရိုင်းပင်းရန် ဆန္ဒရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ကတညုတ ကတဝေဒီ တရားကို ရိုသေစွာ စောင့်ရှောက်မည်။ ကုလား၊ တရုတ်စသော နိုင်ငံခြားသားများကို သတိပေးလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံတွင်းရေး၌ သူတစ်ထူးက စစ်တုရင် အရပ်လုပ်၍ ကစားခြင်းကို မခံကြရအောင် သတိထားဖို့ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အချို့သော သူတို့သည် ယခုအခါ၌ ကုလား၊ တရုတ်စသော နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းရင်းသားများကို ကတုန်းကတိုက် လုပ်ကောင်း လုပ်ပေလိမ့်မည်။ ကုလား၊ တရုတ်နိုင်ငံခြားသားများကို ၎င်းတို့သည် မမှန်သောကတိ၊ မမှန်သော ကမ်းလှမ်းခြင်း အမှုများကို ပြုပေလိမ့်မည်။ သို့အတွက် ၎င်းတို့၏ အလှည့်အပတ်ကို မခံရအောင် သတိထားသင့်ကြပေသည်။ ရှင်းရှင်းပြောရမည်ဆိုလျှင် ကုလား၊ တရုတ် စသော နိုင်ငံခြားသားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားများ၏ မိတ်ဆွေများ အဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ကြမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ရန်သူများအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ကြမည်လောဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရန် လိုပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မိတ်ဆွေနှင့်ရန်သူနှစ်မျိုးဟူ၍ မဖြစ်နိုင်။ ဥရောပတိုက်သားများအား ပြောလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုထက်ထိ ပင် မိတ်ဆွေအနေနှင့် လက်လှမ်းလျက်ပင် ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် ရှေးကကဲ့သို့ သခင်နှင့် ကျွန်သဘော မဟုတ်ဘဲ တန်းတူသဘောနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှသာလျှင် ၎င်းတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံတွင်းရေးကို စိစစ်ကြပါစို့။ နိုင်ငံတွင်းရေးကို မစိစစ်မီ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို ခြုံ၍ ဝေဖန်ရသည့်အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာ့အရေးနှင့် မြန်မာအရေး မည်မျှလောက် ယှက်စပ်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လွန်ခဲ့သော ၃၊ ၄ နှစ်အတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာ့အရေးကို ပထမ ရှင်းလင်း၍ ပြခဲ့ရပေသည်။ ဤအချိန် ဤအခါ၌ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လုံးဝလွတ်လပ်သော အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်သဘောရှိသော နိုင်ငံဟူ၍ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် မရှိတော့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ နယ်ချဲ့ဝါဒီနိုင်ငံကြီးတို့ လက်အောက်တွင်ရောက်နေသော ကျွန်ုပ်သဘောကိုင်နိုင်ငံကလေးကို မဆိုထားဘိ၊ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့သည်လည်း အထီးတည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုံလုံခြုံခြုံနေခြင်းငှာ မစွမ်းတော့ချေ။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်ပြည်ကြီး ပျက်စီးရပုံကို ထောက်ရှုသော် နိုင်ငံကြီးများသည် နိုင်ငံကလေးများနှင့်မခြား ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခြင်းဘေးမှ မကင်းနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ၏လုံခြုံရေးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ လွတ်လပ်ရေး မပေးလို၊ မယူလိုကြသော အကြောင်းပြချက်သည် အနည်းငယ်မျှပင် ခိုင်လုံသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ လွတ်လပ်ခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း မဟာမိတ်များ ရှိပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ မဟာမိတ်များနှင့် ပူးပေါင်းဆက်ဆံ၍ ကျွန်းကိုင်းမှီ၊ ကိုင်းကျွန်းမှီဆိုသကဲ့သို့ အသီးသီးတို့၏ လုံခြုံမှု စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး စသည်တို့အတွက် လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင် စိမ့်သောငှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို တောင့်တကြ၏။ ရယူလိုကြ၏။ သိမ်းပိုက်ထားလိုကြ၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံကြီးငယ်တို့ ဆက်သွယ်မှီ အားထားရမည်ဆိုသောအချက်နှင့် မြန်မာပြည် လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးဆိုသော အချက်နှစ်ခုကို အဘယ်ကဲ့သို့ စပ်ဟပ်မည်နည်းဟု မေးဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။ ထီးတည်းကျန်ကျန်ရှိသော နိုင်ငံတစ်ဦးအနေနှင့် နေရခြင်းထက် ပြည်ထောင်စုတစ်ခုတွင် ပါဝင်ပူးပေါင်းနေရသော နိုင်ငံအဖြစ်က သာ၍ပင် မကောင်းဘူးလားဟုလည်း မေးနိုင်ပါ၏။ ဤစကားသည်မှန်၏ဟု ဖြေရပေမည်။ သို့သော်လည်း ပြည်ထောင်စုတစ်ခု ဖွဲ့ရာတွင် တစ်ဦးသောနိုင်ငံက တစ်ဦးသောနိုင်ငံကို ပါဝင်ပူးပေါင်းခြင်း ပြုရမည်ဟု အတင်းမပြုလုပ်ဘဲလျက် နိုင်ငံအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့သဘောအလျောက် လွတ်လပ်စွာ ပါဝင်ပူးပေါင်းခြင်းသာ ဖြစ်စေရမည်။ ဥပမာအားဖြင့် ယခင်အခါက ဆိုဗီယက်ရုရှား၏

အင်အားကို ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် ဗြိတိသျှ နန်းရင်းဝန်ဟောင်း မစ္စတာချာချီ အကြံပေးသော ဥရောပတိုက် ပြည်ထောင်စုမျိုးသည် လွတ်လပ်စွာ ပါဝင်ပူးပေါင်းနိုင်သော ပြည်ထောင်စုမဟုတ်ချေ။ ပြင်သစ် အင်ဒိုချိုင်းနားခေတ် ပြည်နယ်များ၊ ယိုးဒယားပြည်၊ မာလာယုပြည်နယ်များ၊ အင်ဒိုနီးရှားပြည်နယ်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တို့ကို မကြာမြင့်မီ ပူးပေါင်း၍ အင်ဒိုချိုင်းနား ပြည်ထောင်စုဟူသော အမည်နာမဖြင့် ပြည်ထောင်စုတစ်ခု တည်ထောင်ရန် လိုကောင်းလိုလာပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုရာ၌ လေထဲတိုက်အိမ်ဆောက်ခြင်းသဘောမျိုးနှင့် ပြောသည်မဟုတ်။ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ လုံခြုံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး အဘက်ဘက်တွင် ရာဇဝင်သဘောအရ အလွန်နီးကပ် ဆင်တူသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများဖြစ်ကြရာ ၎င်းတို့သည် ပြည်ထောင်စုတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ သို့အတွက် မိမိ၏အမျိုးသား ကိစ္စကိုသာမက လူတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး၊ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ နည်းလမ်းတကျ ပူးပေါင်း ဆက်ဆံကြခြင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့သတိမူရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပူးပေါင်းဆက်ဆံ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသီးသီးတို့၏ အကျိုးယုတ်ဖို့ ဝေးစွာ အမျိုးမျိုးသော အကျိုးထူးများ ခံစားရန်ပင်ရှိသည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလျှင် အလွန်မြင့်မြတ်သော ဝံသာနုရက္ခိတ မိမိ၏အမျိုးကို မိမိစောင့်သည့်တရားနှင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့နှင့် အကျိုးရှိအောင် နည်းလမ်းတကျ ဆက်သွယ်ပေါင်းသင်းရာလည်း ရောက်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးတွင် ငြိမ်းချမ်းမှု၊ လွတ်လပ်မှု၊ ကြီးပွားမှု ရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ယခု လောကဓာတ်ဆရာကြီးတို့ တွေ့ရှိပြီးဖြစ်သော အနုမြူဓာတ်အားကို ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ချမ်းသာသုခကို ဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါသို့ ရောက်လျှင် လူတို့သည် အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၍ အသက်ရှည်ပြီးလျှင် လူစည်းစိမ်၊ လူချမ်းသာကို ပျော်ပိုက်ချမ်းမြေ့စွာ ခံစားနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သည်လည်း တစ်ရပ်နှင့်တစ်ရပ် အိမ်ဦးနှင့်ကြမ်းပြင် ချစ်ခင်စွာ ပူးပေါင်းဆက်ဆံနိုင်သော အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါ၌ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည် ကမ္ဘာဦးကကဲ့သို့ ကမ္ဘာအိမ်ထောင်စု တစ်ခုတည်းအနေနှင့် အေးချမ်းလွတ်လပ်စွာ နေထိုင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ ယူဆပြောဆိုချက် သည် အလွန်မြင့်မြတ်ပါပေသည်။ သို့သော်လည်း

အကယ်စင်စစ် မဖြစ်နိုင်ဟု အချို့သော သူတို့က စောဒကတက်ကြပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်အလာ တိုးတက်မှုအဖြာဖြာကို ကြည့်ရှုလျှင် တဖြည်းဖြည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကိုသာ အားပေးနေသည်ကို သတိပြုမိပါလျှင် ဤပြဿနာသည် မည်မျှလောက်ပင် ကြီးစေကာမူ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်ဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။ ယခုအချိန်အခါ၌ တစ်ကမ္ဘာလုံး ဤအခြေအနေသို့ မရောက်နိုင်သေးသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် နီးစပ်ရာ နီးစပ်ရာ နိုင်ငံများ လူမျိုးများ ပူးပေါင်းလိုကြသော ရည်ရွယ်ချက် စီမံချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲတစေ ကြားသိနေရချေပြီ။ ဤသို့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်အောင် လောကဓာတ်ပညာ အဖြာဖြာတို့က အားပေးလျက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ စိတ်ထားသည် လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်သလောက် မမြင့်မြတ်သေး သောကြောင့် အဆင်ပြေအောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ကြသေးရကား အထင်မှား အမြင်မှား စစ်များပင် ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသေး၏။ တစ်နေ့သောအခါ အဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန် မြင့်မြတ်မှုနှင့် ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်တိုးတက်မှုတို့ကို ကိုက်ညီသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်မှန်းရာဖြစ်သော ကမ္ဘာအိမ်ထောင်စု ဖြစ်လာမည်မှာ မလွဲဧကန်ဟု ဆိုရပေမည်။

သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဤမျှော်မှန်းရာသို့ မရောက်နိုင်မီ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ၊ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး သင့်တင့်နီးစပ်ရာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရပေလိမ့်မည်။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရောဆိုသော သဘောမျိုးနှင့် ပြုလုပ်နိုင်သော အမျိုးသားကိစ္စဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ချေ။ ရာဇဝင်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ ကြည့်ရှုမှု အမျိုးဘာသာသာသနာတို့သည် တည်တံ့၍မနေ၊ ရောနှောပျံ့နှံ့လျက်ရှိလေသည်။ ဘယ်နိုင်ငံတွင်မှ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်း မရှိချေ။ လူမျိုးတစ်မျိုးတွင်လည်း အမျိုးမျိုးသော ဘာသာတရားတို့ကို အားထားယုံကြည်မှု ရှိကြပြန်လေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့သည် ဘာသာစကားတူ၏။ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်း မဟုတ်ချေ။ ဆိုဗီယက် ရုရှားမှာမူကား လူမျိုးချင်းတူ၏။ ဘာသာစကားချင်း မတူကြချေ။ သို့ဖြစ်ရကား လူမျိုးဆိုသည်မှာ သုခ ဒုက္ခ အတူခံစားကြ၍ နီးနီးစပ်စပ် အကျိုးချင်းထပ်ပြီးလျှင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်လျားစွာ တစ်မျိုးတစ်စား တည်းပင် ဟု စိတ်ထားရှိသူတို့ကို တစ်စုတည်းပေါင်း၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးအနွယ်၊ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာတရား၊ ပြောဆိုသည့် ဘာသာစကား

တို့ကို အရေးထားရမည် ဖြစ်သော်လည်း စင်စစ်မှာ အေးအတူပူအမျှ ကောင်းတူဆိုးဘက် ပူးပေါင်းလျက်နေလိုသော အစီအစဉ်လာ ဆန္ဒပေါ်တွင် ဝံသာနုရက္ခိတတရားသည် တည်နေပေ၏။ ယခုခေတ်တွင် လူတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး ရင်းနှီးစွာဆက်သွယ်မှုကြောင့် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင် နိုင်ငံခြားသားတို့သည် မိမိတို့ရောက်ရှိနေထိုင်သော နိုင်ငံများတွင် အမျိုးသား လုပ်လိုသော ဆန္ဒရှိပါက လုပ်နိုင်သော အခွင့်အရေးကို ပေးထားပေသည်။ ရှေးအခါက လူမျိုးရေးတရားကြောင့် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ကွဲပြားခြားနား ခဲ့ကြ ပေသည်။ ယခုအခါ၌ လူမျိုးရေးတရားသစ်ကြောင့် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ရင်းနှီး စုရုံးကြပြန်ပေသည်။ ဤသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် အမျိုးသားအရေး ကိစ္စ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ခေတ်အားလျော်စွာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလျက်ရှိနေ သည်ကို သိရှိသင့်ကြပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကြည့်ပြန်မူ မိမိအမျိုးကို သာ တစ်ဖက်သတ်စိတ်ထားနှင့် ကြီးပွားစေလိုသောဆန္ဒရှိ၍ ဖက်ဆစ်ဝါဒ ကြောင့် ဂျာမန်လူမျိုးတို့ပျက်စီးရပုံကို မြင်ကြရပြန်၏။ ဂျာမနီပြည်တွင် ဂျာမန်တို့၏ ပြင်းပြသော မျိုးချစ်စိတ်ကို လမ်းကောင်းသို့မပို့ဘဲ လမ်းမှားသို့ ပို့သော ဖက်ဆစ် ဝါဒီလူစုကြောင့် အတိဒုက္ခရောက်ကြရပေပြီ။ သို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝံသာနုစိတ်ကို အလွဲသုံးစားမပြုဘဲလျက် (ဝါ) မျိုးချစ်စိတ်ကို အတိဒုက္ခရောက်အောင် အသုံးမပြုဘဲလျက် အမြင်ကျယ်ကျယ် နှင့် သဘောကြီးစွာ ဆောင်ရွက်သင့်ကြပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသားအရေးကို ကမ္ဘာ့အမြင် အာရုံအမြင်နှင့် ကြည့်ရှုပြီးခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသားလုပ်ငန်းများကို မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ကြမည်နည်း။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်းမှာ အမျိုးသားလွတ်လပ် ရေးကို ပြန်လည်ရယူမှုအတွက် လုံးပန်းရန် ဖြစ်ပေသည်။ မည်ကဲ့သို့လုံးပန်း ကြမည်နည်း။

ယခုအချိန်အခါ၌ အသီးသီးသော နယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးများသည် အထူး သဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့နိုင်ငံသည် အင်အားဆုတ်ယုတ်ခဲ့လေပြီ။ အာရှတိုက် မှာကား အင်အားပြည့်ဖြိုးလာလေပြီ။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကိစ္စအဖြာဖြာတွင် အမေရိကန်၏ အကူအညီကို တောင်းယူလျက်ရှိနေပေ သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံကို ကူညီ ရိုင်းပင်းခဲ့ သော်လည်း စင်စစ်မှာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် တန်ခိုးလှရန် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ

ဤနိုင်ငံနှစ်ခုသည် စီမံဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။
 ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့သည် မိမိတို့ အကျိုးကိုကြည့်၍ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာ
 ရေးနယ်များတွင် ရှေ့သွားလုပ်နိုင်ရန် စိုင်းပြင်းလျက်ရှိကြပေသည်။ ဤသို့
 စိုင်းပြင်းမှုကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ငွေချေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍
 ဗြိတိသျှပါလီမန်တွင် ဆွေးနွေးစဉ်က တစ်ကြိမ်၊ ဘရက်တင်ဂု(ဒ်) ငွေကြေး
 စာချုပ်ချုပ်ဆိုစဉ်က တစ်ကြိမ် တွေ့မြင်ရလေသည်။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည်
 မိမိတို့၏ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးခိုင်လုံရန်အတွက် လုံးပန်းကြသည်ကို
 ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ဆိုစရာ မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ဆိုရန် အချက်မှာ နိုင်ငံချင်း
 တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါင်း၍ အသီးသီး ဘဏ္ဍာရေးချောင်လည် စီးပွားရေး
 တိုးတက်စေလိုသော ဆန္ဒမရှိဘဲလျက် တစ်ကိုယ်ကောင်းကြံသော စီးပွားရေး၊
 ဘဏ္ဍာရေး နယ်ချဲ့လိုသော စိတ်ဖြင့်ပြုလိုသော ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဝါဒသမား
 တို့၏ အပြုအမူများကိုသာ ရှုတ်ချလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင်
 ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီအမည်ခံသော အချို့သော သူတို့ပင်လျှင် ခေတ်မီအောင်
 မတွေးမမြင်နိုင်ဘဲ သမားရိုးကျ ကျဉ်းမြောင်းသော စိတ်ဆန္ဒဟောင်း၊
 စိတ်ဆန္ဒဆွေးများဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ပင် ရှိကြသေး၏။ အတိုချုပ်မှာ
 နယ်ချဲ့ဝါဒ၊ အရင်းရှင်ဝါဒတို့ကို လိုက်နာသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အလုပ်မဲ့
 ပြဿနာ၊ နေထိုင်စားသောက်မှု ချောင်ချိရေး ပြဿနာစသော စီးပွားရေး၊
 ကြီးပွားရေး ပြဿနာတို့ကို ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့အတွက်
 စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးနယ်တွင် နိုင်ငံအသီးသီး ကောင်းကျိုးအတွက်
 လွတ်လပ်မှု၊ ပူးပေါင်းဆက်ဆံမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးရပေလိမ့်မည်။
 ၎င်းနှင့်ဆန့်ကျင်လျှင် ရှုတ်ချရပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် မိမိပြည်
 ထောင်စုအပါအဝင် နိုင်ငံများနှင့် သာတူညီမျှ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး
 တိုးတက်ကြဖို့ ဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် မိမိ၏အကျိုးကျေးဇူး၊ ပြည်ထောင်စု
 အပါအဝင်ဖြစ်သော နိုင်ငံပြည်နယ် အသီးသီးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကို
 ဖြစ်ထွန်းအောင် လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှလူမျိုးများက အလုပ်သမား
 အစိုးရကို လွန်ခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲတွင် မြောက်မြားစွာသော မဲဆန္ဒကိုပေး၍
 တင်မြောက်လိုက်ကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ စီမံဖန်တီးလိမ့်
 မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့၏။ အလုပ်သမားအစိုးရသည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် သာမက
 အပြည်ပြည် အနယ်နယ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို ထူထောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု

ယုံကြည်ခဲ့၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုရာ၌ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒတစ်ခုလုံးကို ဆိုလို၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအတိုင်း ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ဗြိတိသျှ အလုပ်သမား အစိုးရသည် ရဲရင့်ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်စွာ စီမံသင့်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အပြင်ပန်းမှနေ၍ မြင်ရသည်မှာ အလုပ်သမားအစိုးရသည် စိတ်မပါတာပါ ကြောက်ရွံ့ဆောင်ရွက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ အချို့ကိစ္စများ၌ ဗြိတိသျှ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရသည် ကွန်ဆာဗေးတစ် အစိုးရထက်ပင် ခေတ်နောက်ကျပေးသေး၏။ ဘရက်တင် ဝု(ဒ်)ငွေကြေးစာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်က ငွေချေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရသည် ကွန်ဆာဗေးတစ်ဂိုဏ်းသားတို့နှင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဝါဒ၊ အရင်းရှင်ဝါဒီသမားတို့၏ အလိုကို လိုက်လျော၍ လုပ်ခဲ့ကြသည်ကို ဆင်ခြင်မိသောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလှပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဆုတ်ဆုတ်ကန်ကန် လုပ်နေကြလျှင် မိမိတို့နိုင်ငံအတွက်လည်းကောင်း၊ အခြားနိုင်ငံများအတွက်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ တစ်သက်တာတွင် ရယူပြီးသော အခွင့်ကောင်းကြီးကို ဆိုရှယ်လစ်တို့သည် ဆုံးရှုံးကြပေလိမ့်မည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မိမိတို့ အလုပ်သမားပါတီ ပြုပျက်မည်သာမက ဗြိတိသျှတို့၏ ဂုဏ်နှင့်အကျိုးကို ထိခိုက်ပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်လျှင် မိမိတို့ နိုင်ငံတွင် ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသော ပြဿနာကြီးများသည် အထူးရှုပ်ထွေး၍ လာပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရှုပ်ထွေးလာသောအခါ ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်း အရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်ကောင်း ပေါ်ပေါက်ပေလိမ့်မည်။ ထိုမျှလောက် အခြေအနေ ဆိုးဝါးလာလျှင် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများသည် မိမိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို လက်ဝယ်သို့ သိမ်းယူကြရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရာဇဝင်တွင် မကြုံစဖူး အင်အားအထူးရှိသော အခြေအနေသို့ ရောက်နေကြသည် သာမက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူထုကြီးများ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာနှင့် အားပေးအားမြှောက်ပြုခြင်းကိုလည်း ရယူနေကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေသတည်း။ ထိုအခါ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံပြဿနာကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထူးသဖြင့် အာရှတိုက်တွင် ဖြေရှင်းပေတော့မည်။ ဤသည်ကား ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့ ကြုံတွေ့ရ မည်ဖြစ်သော အရေးကိစ္စကြီးပေတည်း။

သို့စဉ်လျက် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဝါဒစနစ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စီးပွားရေး ခေါင်းဖြတ်အလုပ်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေး ဓားပြတိုက်မှုကို ပြုဆဲပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤသို့ပြုခြင်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ စနစ်သည် မိမိ၏သင်္ချိုင်း မိမိကိုယ်တိုင်တူးခြင်းမျှ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနည်း အားဖြင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် ပြန်လည်တိုးတက်မှုကို မပြုနိုင်ချေ။ မိမိ၏မူလ အခြေအနေသို့ ရောက်ရန် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၏ အကျိုးကို ပိုမိုထိခိုက် နစ်နာစေသော အမှုမျိုးကို ပရမ်းပတာ ပြုလုပ်လျက် ရှိနေပေသည်။ ဤသို့ပြု လုပ်သည်ကို အထက်၌ ဖော်ပြပြီးသော ဘရက်တင်ဂု(ဒ်) ငွေကြေးစာချုပ်နှင့် အမေရိကန်ထံမှ ငွေချေးရာတွင် တွေ့မြင်ရပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ ၌ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအမည်ဖြင့် ဆင်းမလာမြို့မှလုပ်လာသော စီမံချက် များအတိုင်း အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ဝါဒီအစိုးရသည် စီးပွားရေး ဓားပြတိုက်မှုကို မသိမသာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်လျက်ရှိလေသည်။ ဤစီမံချက်များကို အသေးစိတ် ကျွန်ုပ် မရှင်းလို၊ အကြမ်းအားဖြင့် အနည်းငယ် ထင်မြင်ချက် ပေးရပေလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေး၊ ပြန်လည်ထူ ထောင်ရေး၊ ပြုပြင်ထူထောင်ရေးဟူ၍ ပြဿနာကြီး သုံးခုရှိ၏။ ဤပြဿနာ ကြီးများကို ဖြေရှင်းရန် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မည်ကဲ့သို့ စီမံသနည်း။ မိမိတို့ စီမံချက်များအတွက် အတိုးမရှိဘဲ ဘီလပ်အစိုးရထံမှ ဘုရင်ခံက ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းချေးယူပြီးသည်ဟု ကြားသိရ၏။ အတိုးမရှိဟူသောအချက်ကို သတိ ချပ်စေလိုသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရသည် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ ၂ ကျပ်တိုးနှင့် ချေးယူနေရသည့်အခါတွင် ဗြိတိသျှအစိုးရက မြန်မာပြည်အစိုးရကို အတိုး မယူဘဲ သဒ္ဒါဗရပေနှင့် မည်ကဲ့သို့ ချေးနိုင်ကြသနည်း။ ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဤမြောက်မြားစွာသော ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းသည် ချေးငွေလည်းမဟုတ်၊ အတိုးမရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ ဗြိတိသျှက ငွေချေးသည်ဆိုရာ၌ မြန်မာနိုင်ငံ က ကြေးငွေကို ရသည်မဟုတ်၊ ကုန်ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုသာလျှင် ရပေသည်။ ထိုကုန်ဝတ္ထုပစ္စည်း တန်ဖိုးပေါ်တွင် အတိုးအမြတ်ငွေကို ထည့်ပြီးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ သို့အတွက် အတိုးမရှိဘဲ ချေးငှားသည်ဟူသော ပြောဆို ချက်ကို အရသာတွေ့အောင် ဆားကလေး မြက်မြက်ခပ်ပြီးမှ မျိုရပေလိမ့် မည်။ ဗြိတိသျှပါလီမန်နှင့် ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့က အမေရိကန်ထံမှ ငွေချေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားဆွေးနွေးကြသောအခါ များသောစိုးရိမ်မကင်းရှိသည့်

mgjpe.com

သူများကို ဗြိတိသျှအစိုးရက ချေးငွေကြောင့် အမေရိကန်တို့က ဗြိတိသျှတို့ကို ကြိုးကိုင်နိုင်မှု မရှိပါကြောင်း ထပ်တလဲလဲ ယုံကြည်အောင် ရှင်းလင်းပြောပြရပေပြီ။ ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် အချို့က အမေရိကန်အစိုးရကို စိုးရိမ်လွန်းသည်။ စနစ်ကျလွန်းသည်ဟူ၍ အမျိုးမျိုး အပြစ်တင်ကြလေသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံကို ငွေချေးသောအခါ၌မူကား ငွေချေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိုက်နာရမည့် အကြောင်းအချက်တို့ကိုပင် မသိမသာ ပြုလုပ်ထားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုသင့်သည်ကား ပထမအချက်၌ ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံ၌ပင် အသုံးပြု၏။ ဒုတိယအချက်မှာကား မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် မြန်မာနိုင်ငံကို ပြုပြင်ထူထောင်ရန် မဟုတ်မူ၍ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဝါဒီ အရင်းရှင်ဝါဒီတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန် သုံးမည်ဖြစ်သော ငွေပင်ငွေရင်း ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလက်ရှိအစိုးရစီမံချက်များမှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ စကားလုံးတို့ကို သုံးပြီးလျှင် အရင်းရှင်ဝါဒ၏ ရှေးထုံးရှေးနည်းအတိုင်း ဝေလည်ကြောင်ပတ်နှင့် အမြတ်အစွန်းရဖို့၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ဖို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ဗြိတိသျှအရင်းရှင်တို့ကို လျော်ကြေးပေးဖို့ကား စီမံပြီးလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ တိုင်းသူပြည်သားတို့ အမျိုးမျိုး နစ်နာဆုံးရှုံးရသည့်အတွက် လျော်ကြေးပေးမည်၊ အထောက်အပံ့ ပေးမည်ဖြစ်သော စီမံချက်များကို မကြားရသေးချေ။ သတိပေးလိုသော အချက်တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်၌ ပြာပုံတမျှပျက်စီးရသော အကြောင်းမှာ ဗြိတိသျှတို့ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပြေးခါနီး၌ မီးရှို့မီးတိုက် ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စစ်အတောအတွင်းပင် ဗြိတိသျှ ဗုံးရန်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။ များသောအားဖြင့် ဤအကြောင်း နှစ်ကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကြပေသည်။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး နစ်နာဆုံးရှုံးရသည်မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို မကာကွယ်နိုင်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ထားပြီးလျှင် ထွက်ပြေးသွားကြသောကြောင့်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤအချက်ကို ဗြိတိသျှပါလီမန်၌ပင် ဝန်ခံပြီးဖြစ်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်မှတ်မိသရွေ့ ပြောရလျှင် မြန်မာပြည်ကာကွယ်မှုသည် ဗြိတိသျှအစိုးရက စရိတ်ကုန်ခံ၍ပြုရမည့် တာဝန်ဟုပင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးပေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မြန်မာနိုင်ငံကို ၁၉၄၁ ခု အခြေအနေသို့ ရောက်အောင် ပြန်လည်ထူထောင်ရန်အတွက် ကုန်ကျမည်ဖြစ်သော ငွေကြေး

များကို ပေးထိုက်ပေသည်။ အရပ်စကားနှင့် ပြောရလျှင် အလကားပေးသည့် အနေနှင့် ပေးထိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံကို ချေးငှားသည့်အနေနှင့် ချေးငှားလေသည်။ ချေးငှားသည် ဆိုရာ၌ နောက်ဆုံး တွင် မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့ ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်သော အခွန်တော် ထဲမှ ပေးဆပ်ရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ လူထုထဲမှ အခွန်ကောက်ခြင်း ဖြစ်လေ သည်။ လူထုအကျိုးရှိလျှင် တော်ပါသေး၏။ ယခုမှာကား လူထု၏အကျိုး အတွက်မဟုတ်၊ ဗြိတိသျှအရင်းရှင်တို့၏ အကျိုးအတွက် သက်သက် လောက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ သို့အတွက် တိုက်ရိုက်ပြောရလျှင် ဤရွှေဒင်္ဂါး ၈၇သန်းသည် ချေးငွေမဟုတ်။ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား(ဝါ) မြန်မာလူထု ထဲမှ အတင်းတောင်းယူသော စစ်လျော်ကြေးငွေသာလျှင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မိမိတို့ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုအတွက် လျော်ကြေးငွေရမည် ဝေးစွာ တန်ဆာဆင်ထားသော စစ်လျော်ကြေးငွေကိုပင် ပေးရတော့မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူပြည်သားများအတွက် လျော်ကြေးငွေပေးရန် အဘယ် ကြောင့် မစီစဉ်ပါသေးသနည်းဟု အစိုးရကိုမေးရာ အစိုးရက လွန်ခဲ့သည့် ၃ နှစ်အတွင်း မိမိတို့သည် တစ်နိုင်ငံ မြိုင်ယံခြားတွင် ရှိသောကြောင့် လိုအပ် သောအချက်တို့ကို မစုဆောင်းရသေးပါ။ စုဆောင်းရအောင်လည်း ထိုစဉ်အခါက မြန်မာနိုင်ငံကို လာရောက်၍ လေထီးနှင့်ဆင်းပြီး ပြည်သူ တို့နှင့် တွေ့ဖို့မဖြစ်နိုင်ပါဟု အူကြောင်ကြောင် ပြန်၍ ဖြေလိုက်သေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရန် ငွေပင်ငွေရင်းလိုသည်မှာ မှန်၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ဆာဆင်ထားသော စစ်လျော်ကြေး အဖြစ်ဖြင့် ပေးရမည်ဖြစ်သော ငွေများ၊ စီးပွားရေး လက်ဝါးကြီး အုပ်မှုများနှင့် တစ်ဖက်သတ် အကျိုးရှိမည် ဖြစ်သော ငွေပင်ငွေရင်း စိုက်ထုတ်မှုများကို အလိုမရှိချေ။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးစီမံချက်၊ သစ်စီမံချက်၊ ဝယ်ယူဖြန့်ဖြူးရေး စီမံချက် စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုသည်မှာ အစိုးရက မက်လောက် သော အတိုးများကို ပေး၍ အားလုံးသော ပိုလျှံမည့် ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို ဝယ်ယူမည်ဟု ဆိုထားပြန်၏။ မက်လောက်သော တန်ဖိုးများကို တောင်သူ လယ်သမားများအား ပေးမည်လော၊ အစိုးရအတွက် အဝယ်တော်လုပ်မည့် နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီကြီးများအား ပေးမည်လောဟု မေးရပေလိမ့်မည်။ အစိုးရက

ဈေးနှုန်းကန့်သတ်မည်ဟု ဆိုပြန်၏။ ဈေးနှုန်းကန့်သတ်ခြင်းစနစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ သို့ရာတွင် ဈေးနှုန်းမကန့်သတ်မီ အလွန်တန်ဖိုးယုတ်လျော့လျက်ရှိသော ငွေကြေးပြဿနာကို ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။ ဤငွေကြေး ပြဿနာကို မဖြေရှင်းရမီ ဈေးနှုန်းကို ကန့်သတ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တောင်သူလယ်သမားများ၏ ဇီဝိဒ္ဓါကို ညစ်ညမ်းနှင့်အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်သူလယ်သမားများ ကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းသော ဘဝသို့ ရောက်လျှင် နိုင်ငံတွင် ခိုးမှု၊ တိုက်မှု ရာဇဝတ်မှုများ များပြားလာပေလိမ့်မည်။ လက်ရှိအခြေအနေပင် မည်မျှလောက်ဆိုးနေသည်ကို ဖော်ပြရန်မလိုချေ။ အစိုးရစီမံကိန်းအရ ထွက်ကုန်ဝင်ကုန်ကို အစိုးရက အုပ်ချုပ်မည်ဟု ဆိုပြန်၏။ ဤသို့ အုပ်ချုပ်ရာ၌ ဆိုဗီယက် ရုရှားတွင် အစိုးရက အုပ်ချုပ်နည်းမျိုး မဟုတ်၊ အစိုးရကိုယ်စားလှယ် အဝယ်တော်များကို အသုံးပြုပြီးလျှင် အုပ်ချုပ်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ဤအဝယ်တော်များမှာ နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီကြီးများဖြစ်၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ထွက်ကုန်ဝင်ကုန်ကိစ္စတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်း မရှိဟု ဆိုထား၏။ အကြံဉာဏ်ပေးလျှင် မြန်မာလူမျိုးတို့ မလုပ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိချေ။ အစိုးရက ပြန်လည်၍ စီမံသင့်ပေသည်။

ဤမျှမကသေး။ ဂျပန်ငွေစက္ကူကို တန်ဖိုးမရှိဟု ကြေညာခဲ့သော ကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အတိဒုက္ခရောက်ကြရပေသည်။ အာရှတိုက် အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ မဟာမိတ်များ သိမ်းပိုက်ထားသောနယ်များတွင် တန်ဖိုးထားသင့်သလောက် ထားပါလျက်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဘယ်ကြောင့် တန်ဖိုးလုံးလုံးမရှိဟု ကြေညာခဲ့ပါသလဲ။ ဗြိတိသျှက ထိုနယ်များကို အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာလိုက်ပါသလဲ။ ဂျပန်ငွေစက္ကူ ထပ်ပြီးတိုးစရာအကြောင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိုင်ငံများမှာကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း တန်ဖိုးပေးသင့်သည်။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့များတွင် ပါဝင်၍ ဂျပန်ပြည်မှ ဂျပန်ငွေစက္ကူများအတွက် ရထိုက်ရစရာရှိသော တန်ဖိုးကို ရနိုင်အောင် ဗြိတိသျှအစိုးရက စီစဉ်ပေးသင့်သည်။ ဤနှစ်ချက်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရက အဘယ်ကြောင့် စီစဉ်မပေးနိုင်သနည်းဟု မေးလိုသည်။

ဤသို့ ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဝါဒီသမားတို့သည် စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒကို မြန်မာပြည်တွင် စိုက်ထူရန် စီစဉ်လျက်ရှိနေကြသည်။ ငွေကြေး တန်ဖိုးယုတ်မှု ပြဿနာကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်တွင်

သော တရားသူကြီးများက အပြစ်ပေးသောအခါ အယူခံပိုင်ခွင့်မရှိချေ။ တရားခံတစ်ဦးသည် အထူးအာဏာရ တရားသူကြီးက ပြစ်မှုပေးသောအခါ ထောင်ဒဏ် ၅နှစ်က မကျော်လွန်လျှင် အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ တရားခံတစ်ဦးသည် စက်ရှင်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဖက်စက်ရှင် တရားသူကြီးက ပြစ်မှုပေးသောအခါ သေဒဏ်မဟုတ်လျှင် အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ အထူးအာဏာရ တရားသူကြီးရုံး၌ ၅နှစ်ထက်ကျော်သော ထောင်ဒဏ်ပေးလျှင် တရားလွှတ်တော် သို့မဟုတ်ဘဲ စက်ရှင်တရားသူကြီးရုံးသို့သာ အယူခံနိုင်သည်။ ယခုအခါ၌ စက်ရှင်တရားသူကြီးသည် အထူးတရားသူကြီးလည်း ဖြစ်နေပြန်သောကြောင့် အလွန် အလုပ်များရာ အယူခံမှုများကို သေချာစွာ စစ်ဆေးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ အရ ပုလိပ်ကို ဖြောင့်ချက်ပေးခြင်းတို့ကို သက်သေထွက်ချက်ဟူ၍ တရားသူကြီးများက လက်ခံနိုင်သည်။ ထို့အပြင် အမှုစုံစမ်းရေး ပုလိပ်အရာရှိအား ထွက်ဆိုချက်တို့သည်လည်း တရားဝင်ပြန်လေသည်။ သို့အတွက် အမှုစုံစမ်းရေး ပုလိပ်အရာရှိသည် လူတစ်ယောက်ကို မဖမ်းမီ မိမိတို့အလိုရှိသော ထွက်ဆိုချက်ကိုရအောင် ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် မေးတတ်လေသည်။ တရားခံတစ်ဦးသည် ပုလိပ်အရာရှိ၏ ခြိမ်းမှုခြောက်မှုစသည်တို့ကို ပေါ်အောင်လုပ်နိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည်ဖြစ်ရာ ပုလိပ်လက်ထဲ၌ ဤတိုးချဲ့၍ အာဏာပေးထားခြင်းသည် အန္တရာယ်များစွာ ပေါ်ပေါက်ပေလိမ့်မည်။ တရားခံနှင့်ပုလိပ် နှစ်ဦးစကားကို တရားသူကြီးက ဆုံးဖြတ်ဖို့သာ ရှိပေသည်။

မကြာမီက ကျွန်ုပ်သည် ဗြိတိသျှ တရားစစ်ဆေးရေးစနစ်သည် ဂျပန်ကင်ပေတိုင် စနစ်နှင့်တူနေသည်ဟု ပြောခဲ့ဖူးပေပြီ။ ယနေ့ သည်အတိုင်းပင် ထပ်၍ ပြောလိုသည်။ အချုပ်မှာ ဤဥပဒေသစ်များကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူ့ပြည်သားများကို ယုတ်မာသော ပုလိပ်မျိုးနှင့် လက်စားချေလိုသော တရားသူကြီးမျိုး လက်ထဲတွင် ဝကွက်၍အပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ ထိုမျှမကသေး တရားစစ်ဆေးရာတွင် မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိများက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သူများကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြ၏။ ဤဥပဒေသစ်များကို အရေးကြုံ၍ ယာယီသဘောလုပ်ရပါသည်ဟု ဆိုပြန်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဘာအရေးရှိနေလို့ပါလဲ။ စစ်အပြီးတွင် အခြားနိုင်ငံများ၌ လွတ်လပ်မှုများကို

ပြန်လည် ရရှိပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် မရနိုင်ပါသလဲ။
 ဗြိတိသျှတို့သည် စိတ်ကောင်းစိတ်စေတနာနှင့် မြန်မာများကို ဂျပန်
 လက်တွင်းက ကယ်ဆယ်ဖို့ လာရောက်ပါသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤဥပဒေ
 သစ်များနှင့် စီးပွားရေး စီမံချက်များသည် ဗြိတိသျှတို့၏ မွန်မြတ်သော
 စေတနာ၏ ရှေ့ပြေး နိမိတ်များ ဖြစ်သလောဟု မေးလိုပါ၏။ သို့ဖြစ်သော
 ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရှိ လူ ၁၇ သန်းတွင် ၁၇ ယောက်မျှသာ ဥပဒေ
 အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းနားလည်သည်ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ဆင်သေ
 ကိုသားရေဖြင့် ဖုံးရှုံ့မရသကဲ့သို့ ရှိချေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြောဆိုမှုမျိုး ပြခဲ့သော
 လေထီးနှင့် ဆင်းပြီးကာ မေးရမည်လောဟူ၍ မလောက်လေး မလောက်စား
 ပြောဆိုမှုမျိုးသည် အရာမရောက်။ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်တွင် ဗြိတိသျှတို့ကို
 မုန်းတီးသောစိတ်ကို မြှောက်ပင့်သည်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု အာဏာပိုင်တို့
 အား ကျွန်ုပ်က သတိပေးလိုသည်။ အထက်၌ ဖော်ပြပြီးခဲ့သော နည်းအမျိုးမျိုး
 ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် စီးပွားရေး စိုက်ထူနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။
 ဥပဒေအရဟု ဆိုနိုင်ရန် ဥပဒေကိုပင် မိမိတို့အလိုကျ ပြင်လိုက်သေး၏။
 ဤမျှမကသေး။ ဘုရင်ခံကို လုံးဝ အာဏာပေး၍ အုပ်ချုပ်စေ၏။ ဥပဒေအရ
 ဆိုလျှင် ဘုရင်ခံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဏာရှင်ဖြစ်၏။ ဤသို့သော
 အကြောင်းများကြောင့် ဘုရင်ခံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအခါ၌ သဘောကွဲလွဲနေ
 ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဖြစ်နိုင်သည်ကို မတောင်းဆိုခဲ့ကြချေ။ ဘုရင်ခံ
 သည် မိမိ၏ မိန့်ခွန်းများတွင် အားလုံးနိုင်ငံရေးပါတီကြီးများ၏ ကိုယ်စား
 လှယ်များဖြင့် မိမိ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီကို ဖွဲ့လိုပါသည်ဟု အတန်တန်
 ဖော်ပြဖူးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့သော ကောင်စီကို ဖွဲ့ရန်ကို
 သာ တောင်းဆိုခဲ့၏။ ဥပဒေအရ အမှုဆောင် ကောင်စီဝင်လူကြီးများသည်
 ဘုရင်ခံကိုသာ လုံးဝတာဝန်ရှိသော်လည်း ဒီမိုကရေစီဝါဒအတိုင်း ကောင်စီဖွဲ့
 သူများသည် တစ်စုတစ်ပေါင်းတည်း တိုင်းသူပြည်သား (ဝါ) လူထုကိုသာ
 တာဝန်ရှိစေသင့်သည်ဟု တောင်းဆိုခဲ့၏။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မူလ
 ရည်ရွယ်ချက်ထက်ပင် တစ်ထစ်လျော့၍ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ မူလက
 ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလုံးသော အာဏာများကို ပေးအပ်ခြင်းခံရသည့် မြန်မာ
 လူမျိုးများပါဝင်သော ယာယီအမျိုးသားအစိုးရကို တောင်းဆိုခဲ့ပေသည်။
 သို့ရာတွင် အပေးအယူသဘောမျိုးနှင့် ကာကွယ်ရေး၊ နိုင်ငံပေးရေး၊ တောင်ရွှီး

နယ်များကိစ္စတို့ကို ဘုရင်ခံလက်ထဲ၌ထားခြင်းကို သဘောတူသည်သာမက ကောင်စီတွင် အချို့အင်္ဂလိပ်တို့ကို ထည့်ခြင်းကိုပင် လက်ခံသဘောတူခဲ့လေသည်။ ဘုရင်ခံခန့်အပ်သော အမှုဆောင်ဝန်ကြီး တစ်ဦး၏လက်ထဲတွင် ဘဏ္ဍာရေးကို ထားခြင်းပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်လျောခဲ့၏။ အချုပ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်းဆိုခြင်းသည် တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ ဘုရင်ခံသည် ဥပဒေအရ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရာ တာဝန်ရှိသော်လည်း ဒီမိုကရေစီဝါဒအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရန် တောင်းဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ ဤသို့တောင်းဆိုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်ထဲရေးဌာနကို ကျွန်ုပ်တို့အုပ်ချုပ် လိုပါသည်ဟု ထည့်၍ ပြောခဲ့၏။ ဤသို့ ပြည်ထဲရေးဌာနကို တောင်းခြင်းသည် မကောင်းသော အကြံနှင့် တောင်းခြင်းမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်ဘုရင်ခံ၏ စေတနာကို ယုံကြည်မိသည်တစ်ကြောင်း၊ တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေ အစဉ်အလာကို ထောက်၍လည်းကောင်း တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ရဲဘော်တို့ နားလည် သည့်အတိုင်း ဤတောင်းဆိုချက်သည် မဖြစ်နိုင်သော တောင်းဆိုချက် မဟုတ်၊ အသင့်အတင့်မျှ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရင်ခံသည် မိမိသာလျှင် သိသောအကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို လက်မခံနိုင်ဘဲ ငြင်းဆိုခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အပေးအယူ သဘောမျိုးဖြင့် လျှော့ပေါ့၍ တောင်းဆိုခြင်း သည် ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ဓာတ် ညံ့ဖျင်း၍မဟုတ်။ ယခုလိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးအကျိုးကို မြန်မြန်ထက်ထက် သယ်ပိုးချင်သော ဆန္ဒအတွက်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရေးကြီးသောဌာနတို့ကို ဘုရင်ခံလက်ထဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရင်ခံကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ခန့်ထား သောလူကြီးများ၏ လက်ထဲ၌သော်လည်းကောင်း ထားခြင်းအားဖြင့် တန်ခိုး အာဏာများစွာမရှိသည် သိလျက်နှင့်ပင် တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး အတွက် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ် မဖြစ်စေရန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လို သောဆန္ဒနှင့် စကားကမ်းလှမ်းခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အလိုဆန္ဒတိုင်း မဖြစ်ခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် အာဏာပိုင်များသည် အလွန် သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသောစကားလုံးများကိုသာသုံးပြီးလျှင် စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ထူထောင်မှု ကြိုးစားနေကြပေပြီ။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း အာဏာပိုင်တို့သည် ယခုအခါ၌ တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေ အဖြစ်သနစ်

အကျိုးအကြောင်းအမှန်တို့ကို သိလျက်နှင့်ပင် မျက်စိစုံလုံးမှိတ်၍ ပြည်သူတို့၏ (ဝါ) လူထု၏ဆန္ဒကို ပြောင်ပြောင်ကြီး ဆန့်ကျင်ကာ ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် သွားရောက်ရှင်းလင်း ပြောဆိုဖို့ အခွင့်အရေးကိုပင် မပေးဘဲနေသည်သာမက ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်သရေကို ပျက်စိမ့်သောငှာ (ဝါ) ကျွန်ုပ်တို့၏ အင်အားကို ယုတ်စိမ့်သော ငှာ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြောဆိုပြုလုပ်လျက်ရှိကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း မခံချင်အောင် အမျိုးမျိုး ဆွကြလေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆွ၍ ရမည်မဟုတ်ပေ။ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်တို့ အနိုင်ရမည်မှာ သေချာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အင်အားကို ကျွန်ုပ်တို့ သိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခြေလမ်းမှားအောင် ဆွ၍မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အချိန်ကိုရွေး၍ ကျွန်ုပ်တို့ လူထုမကြိုးပမ်းသင့်သော နေရာတွင် မကြိုးပမ်းစေဘဲ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်လမ်းသို့ ဆက်လက် ချီတက်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးရစေရန် ကြိုးစားရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုရမည်မှာ လွတ်လပ်ရေးသည် အကျိုးတရားမဟုတ်။ လွတ်လပ်ရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနိုင်သော အကြောင်းတရားသာ ဖြစ်ချေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို ဟန်ပြု အနေနှင့်အလိုမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် တန်ခိုးအာဏာ အခွင့်အရေးမရှိသော (ဝါ) အနှစ်မရှိ အကာအတိသာဖြစ်သော လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်ကြံ့တွေ့ဖူးသည်ဖြစ်၍ ၎င်းလွတ်လပ်ရေးအတုမျိုးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ထပ်မံ ကြိုးပမ်းလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ ရဲဘော်တို့ လွတ်လပ်ရေးဆိုသည့် ဝေါဟာရကိုသာ မကြည့်ရှုပါနှင့်။ ဤလွတ်လပ်ရေးကို ရသောအခါ လွတ်လပ်ရေးကို အကြောင်းပြု၍ လွတ်လပ်မှု အကျိုးတရားများကို ခံစားနိုင်အောင် ယခုကပင် ဤလွတ်လပ်ရေးကို ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် မသိမသာ ချုပ်ချယ်မှုတို့ကို ကြီးစွာသောသတိနှင့် ကန့်ကွက်ရပေလိမ့်မည်။ ဤပြဿနာများကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအခါ၌ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး စဉ်းစားလျက်ရှိကြပေသည်။ သို့အတွက် ဘုရင်ခံသည် အဖြစ်သနစ် အစစ်ကို ရှောင်ရှား၍ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကို နိုင်ငံရေးပြောက်ကျားတိုက်ပွဲနည်းစနစ်ဖြင့် စစ်ဆင်လိုက ဆင်ပါစေ။ စီးပွားရေးဖက်ဆစ်ဝါဒ တိုက်နည်းကို သုံးလိုက သုံးပါစေ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မတုန်မလှုပ် စိတ်ဓာတ် ခိုင်မြဲစွာနှင့် လွတ်လပ်

ရေးပန်းတိုင်သို့သာလျှင် ရှေးရှုပြီး ချီတက်လျက်ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရင်ခံ၏ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများ ရှုံးမည်ကို သေသေချာချာ သိပြီးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲ နည်းစနစ်ကို လူထုက သောင်းသောင်းဖြဖြ အားမပေးဘဲ အောင်မြင်စွာ အသုံးမပြုနိုင်ချေ။ ဘုရင်ခံ နောက်၌ လူထုမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်နောက်၌သာ လူထုရှိသည်ကို သတိ ပြုကြလော့။

ဤသို့သော အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မည်ကဲ့သို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ခြေလှမ်းလှမ်းကြ မည်နည်း။ ရဲဘော်တို့ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့၏ ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးနိုင်သောအခွင့်အရေး ကို ရယူရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤအခွင့်အရေးကို ရယူနိုင်ရန် ဗြိတိသျှအစိုးရအား ကျွန်ုပ်တို့ အရေးဆိုထားသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မဲပေးနိုင်ခွင့်ရှိသော ရွေးကောက်ပွဲများကို ချက်ချင်း ကျင်းပပြီးလျှင် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ကို အမြန်ဆုံးခေါ်ပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မဖြစ်ပေါ်မီအတွင်း ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဆက်သွယ်ဆွေးနွေးနိုင်သော အမျိုး သားအစိုးရကို ဖွဲ့စည်းပေးရန်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အဆိုပြုခဲ့ပေသည်။ သို့မှ သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြည်သူ့လက်ထဲသို့ လွတ်လပ်ရေးရချိန်တွင် လုံးဝ တန်ခိုးအာဏာ ပြောင်းလွှဲပေးအပ်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့လိုသမျှသော အစီ အစဉ်များကို ကျနစွာ လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဗြိတိသျှအစိုးရ သည် ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသားအား ဒိုမီနီယံအဆင့်အတန်းကို ပေးပါမည်ဟူ၍ မရေမရာသော ကတိပြုပြီးလျှင် စက္ကူဖြူစာတမ်းကို ထုတ်ပြန်ခြင်းကိုသာ ပြုခဲ့လေသည်။ ဤဒိုမီနီယံ အဆင့်အတန်းကိုပင် ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါ ပေးမည်ဟူ၍ တိတိကျကျ ဖော်ပြခြင်းမရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသားတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒကို ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က မဖြည့်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ် ကြမည်နည်း။ ရွေးကောက်ပွဲကို စောစော မပြုလုပ်ပေးလျှင် ဘယ်လို စခန်းသွားကြမည်လဲဟု မေးဖွယ်ရာရှိလေသည်။ စင်စစ်မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရ သည် ရွေးကောက်ပွဲများကို စောစောကျင်းပလိုပါက ခဲယဉ်းစရာအကြောင်း မရှိချေ။ ခြောက်လအတွင်းတွင် စီစဉ်၍ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ခြောက်လအတွင်း မပြီးစီးနိုင်ဟုဆိုလျှင် ဗြိတိသျှအစိုးရ၌ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် မရှိဟုဆိုရာရောက်

ပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနိုင်ရန် ဘာများ အထူးအထွေ လုပ်စရာရှိပါ သလဲ။ မဲပေးနိုင်ခွင့်ကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ဖို့နှင့် မဲစာရင်းများလုပ်ရန်သာ ရှိပါ သည်။ အသွားအလာ လမ်းပန်းခရီးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့စရာမရှိပါ။ ယခင်အခါက လမ်းပန်းခရီးမကောင်းသည့်အထဲမှာပင် ရွေးကောက်ပွဲများပြုလုပ်လာကြပါ သည်။ မဲပေးနိုင်ခွင့်ကိစ္စကို လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထင်မြင်ချက်များကို ပေးပြီးပါပြီ။ ဤညီလာခံ သဘင်မှာလည်း ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အခြား အခြားသော အဖွဲ့များနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ထင်မြင်ချက်ပေးပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မဲစာရင်းများကို ခြောက်လအတွင်းပြီးအောင် လုပ်နိုင်သည်ကို ရှေးက သက်သေသာဓက ရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သည့်အပြင် ဘာအကြောင်းရှိသေးသလဲ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဲပေးနိုင်ဖို့ အခြေအနေရှိရမယ်လို့ ဆိုပြန်သည်။ ဤပြောဆိုချက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတူသည်။ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပသည့်အချိန်မှာ တိုင်းပြည်တွင် ငြိမ်းချမ်းမှုရှိရပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်နှင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွား လျက်ရှိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံမှာလည်း ခိုးသား၊ ဓားပြမှုများ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် အရှေ့တစ်လွှားတွင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံသည် အငြိမ်းချမ်းဆုံးသော တိုင်းပြည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်အကြောင်း ပြချက်များကို ထောက်ထား၍ ရွေးကောက်ပွဲများကို စောစောကျင်းပနိုင် ကြောင်း ထင်ရှား၏။ သို့သော်လည်း ရွေးကောက်ပွဲများကို ကျင်းပချင်မှ ကျင်းပပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ။ ကျွန်ုပ်ပြောချင်တာက ရာဇဝင်သဘောအရ၊ ခေတ်သဘောအရ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကမ္ဘာ့ခြေလှမ်း၊ မြန်မာ့ ခြေလှမ်းတို့သည် တစ်လှမ်းတည်းလှမ်းပြီး သွားနေမှာပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ လူထုအားပေး ကူညီရိုင်းပင်းမှုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ပြုပြင် ထူထောင်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ ရှေးရှု၍ ချီတက်မည်။ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ချီတက်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို ဤညီလာခံသဘင်၌ တင်ပြမည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အကျဉ်း အားဖြင့်သာ ပြောလိုသည်မှာ ဤလုပ်ငန်းအစီအစဉ်သည် အတော်အတန် ပြည့်စုံသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် အလှမ်းမကျယ်ဘဲ အလယ်အလတ် အရေးကြီးသော လက်ငင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် ပထမဆုံး စတင်ဆောင်ရွက်ရပေလိမ့်မည်။ အရေးကြီးဆုံးသောကိစ္စများမှာ ကယ်ဆယ်

ထောက်ပံ့ရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ်ဆောက်ရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့ ဖြစ်ပေသည်။ ဤအရေး ဤကိစ္စများကို အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသဘောနှင့် ဆောင်ရွက်ကြပေလိမ့်မည်။

ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့အလိုရှိသော တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ခေါ်ပေးချင်မှ ခေါ်ပေးပေလိမ့်မည်။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ခေါ်ပေးမှ ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းသဘောအရ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု နားလည်သင့်ကြပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပခဲ့ပါလျှင် လူထု၏ အားပေးမှုဖြင့် (ဝါ) လူထု၏မဲဆန္ဒကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွေးကောက်ပွဲများတွင် အနိုင်ရမည်မှာ မလွဲချေ။ ထိုအခါ ကျရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗြိတိသျှအစိုးရကို တိတိလင်းလင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ လိုအင်ဆန္ဒကို မရ ရအောင် တောင်းဆိုမည်။ ဤကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး၏ ကံကြမ္မာကို မဖန်တီးနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နည်းလမ်းသစ်ထွင်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ တန်ခိုးအာဏာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ရယူရန် စိုင်းပြင်းမည်။ နည်းသစ်ဟုဆိုရာ၌ စင်ပြိုင်အစိုးရ တည်ထောင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ၎င်းစင်ပြိုင်အစိုးရ တည်ထောင်ခြင်းထက်လည်းကောင်း၊ အနုမြူဖုံးထက်လည်းကောင်း အင်အားရှိသော ကျွန်ုပ်တို့လူထုအားကို ကျနသေချာစွာ စည်းရုံး၍ အသုံးပြုမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူထုအားကို မည်သည့်အားမျှ ဆန့်ကျင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

လူထုကို အဘယ်ကဲ့သို့ ကျနသေချာစွာ စည်းရုံးမည်နည်း။ အဘယ်ကဲ့သို့ ကျနသေချာစွာ အသုံးပြုမည်နည်း။ ပထမဆုံး အမျိုးသားညီညွတ်မှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ အမျိုးသားညီညွတ်မှု၏ ရှေ့ဆောင် ရှေ့သွားအဖြစ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပြီးခဲ့လေပြီ။ အဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်အဖွဲ့များကို ခိုင်ခံ့သည်ထက် ခိုင်ခံ့အောင်၊ ကျနသည်ထက် ကျနအောင် ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်။ အဖွဲ့ချုပ်၏ စည်းမျဉ်းများကို ပြုပြင်နိုင်ရန် ဤညီလာခံကို တင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးဆိုတာ ဘယ်ကဲ့သို့သောညီညွတ်ရေးကို ခေါ်ပါသနည်းဟု မေးရပေလိမ့်မည်။ အမျိုးညီညွတ်ရေးဆိုသည်မှာ

ခေါင်းဆောင်များသာ ညီညွတ်ခြင်းကို မဆိုလို။ လူမျိုးဘာသာ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ဂိုဏ်းဂဏမရွေး တစ်နိုင်ငံလုံး ပြည်သူပြည်သား လူထုတစ်ခုလုံး အပြောသာမဟုတ်။ အလုပ်နှင့်တကွ အမျိုးသားတို့၏ အလိုဆန္ဒများကို ပြည့်ဝနိုင်ရန် အမျိုးသားတို့၏ လုပ်ငန်းများတွင် သောင်းသောင်းဖြဖြ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ညီညွတ်ကြသည်ကို ဆိုလိုသည်။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက ဤအမျိုးသား ညီညွတ်ရေးမျိုး ဖြစ်ထွန်းလာအောင် အားလုံးသော အဖွဲ့ဝင် များသည် အသီးသီး အသက အသက မိမိတို့အဖွဲ့များကို အမျိုးသား အစည်း အရုံးကြီးနှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပေါင်းပစ်သင့်ကြသည်ဟု ထင်မြင်ချက် ပေးကြပေသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များက ဤသို့ ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်းမှာ အမျိုးသားလုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ရာတွင် အဖွဲ့များ အသီးသီးရှိခြင်းသည် အင်အားကို ယုတ်လျော့စေသည်ဟူ၍ စိတ်ကောင်းစေတနာနှင့် စိုးရိမ် ပူပန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း အဖွဲ့များကို ဖျက်ပစ်စေကာ မူ ပြဿနာအမျိုးမျိုးပေါ်တွင် ရည်ရွယ်ချက်အားဖြင့် တူသော၊ ထင်မြင်ချက် အားဖြင့်တူသော၊ အကျိုးအားဖြင့်တူသော သူများသည် အသီးသီး ရှိကြပေ လိမ့်ဦးမည်။ သို့အတွက် အဖွဲ့များ သီးခြားရှိသည် မရှိသည်မှာ ပဓာနမဟုတ်။ ၎င်းအဖွဲ့တို့သည် ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပါတီစိတ်၊ ပါတီသဘောများနှင့် အလုပ် မလုပ်ကြခြင်းသာ အရေးအကြီးဆုံးသော အချက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားအတွက် အမျိုးသား ပြဿနာအားလုံးကို ဖြေရှင်းရန် စိုင်းပြင်းရာတွင် ပါတီစိတ် ပါတီသဘောကို စွန့်၍ စည်းစည်းလုံးလုံး စိုင်းပြင်းသင့်ကြပေသည်။ မိမိတို့၏ ထင်မြင်ယူဆချက်များကို (ဝါ) မိမိတို့၏ဝါဒကို အမျိုးသား အစည်းအရုံး ဝင်များအား သာယာညင်းပျောင်း ကောင်းသောနည်းလမ်းဖြင့်သာ နားလည်လက်ခံအောင် ရှင်းလင်းပြောပြ ခြင်း အမှုကိုသာ ပါတီဝင်များအနေနှင့် ပြုသင့်ပေသည်။ အတိုချုပ်မှာ ပါတီဝင်များ၏ လုပ်ငန်းသည် ပါတီသဘောနှင့် ပါတီကိစ္စလုပ်ရန်မဟုတ်။ ဝါဒပြန့်ပွားမှုကိုသာ ပြုသင့်ပေ၏။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် ပါတီများ ရှိစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသားအစည်းအရုံး၏ အင်အားကို ယုတ်လျော့စေမည် မဟုတ်ချေ။ ဤသဘော သဏ္ဍာန်ကို အမှန်စင်စစ် နားလည်ပြီးလျှင် ရိုးသား ဖြောင့်မတ်စွာ အားထုတ်ကြပါမူ ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသားညီညွတ်မှုသည်

တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် တိုးမြှင့်ခိုင်ခံ့၍ မကြာမီ မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာ တိုင်ကဲ့သို့ တည်တံ့ပေလိမ့်မည်။ ဤကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ပထမလုပ်ငန်း တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုတိယလုပ်ငန်းမှာ ဝါဒဖြန့်ဖြူးရေးကိစ္စ၊ အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ခွဲ များ စည်းရုံးရေးကိစ္စနှင့် ပြုပြင် ထူထောင်ရေးကိစ္စများ ဖြစ်လေသည်။ ဤ ကိစ္စများကို ကျေပွန်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ စေတနာ ဝန်ထမ်း များ အလိုရှိပေသည်။ စေတနာ တစ်ခုနှင့်မပြီးသေး။ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ကို စီမံဖန်တီးသင်ကြားပြသနိုင်သော အရည်အချင်းများလည်း ရှိရပေလိမ့် မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် အဖွဲ့ချုပ်၏ ဗဟိုဌာနတွင် ကျကျနန ဖွဲ့စည်းထားသော ရုံးကြီးတစ်ခု ရှိရပေလိမ့်မည်။ ဤဗဟိုရုံးက နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို စီမံညွှန်ပြဆောင်ရွက်ပေလိမ့်မည်။ သို့အတွက် အမျိုးသားဝန်ထမ်းအနေနှင့် အရည်အချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ အလိုရှိပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းများအတွက် မိမိတို့အရည်အချင်းကို ချင့်၍ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကူညီရိုင်းပင်း ဆောင်ရွက်ရန် အဆင်သင့်ရှိပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အဖွဲ့ချုပ် ဗဟိုရုံးသို့ အမြန်လာရောက်၍ စာရင်းသွင်းပြီးလျှင် အမြန်ဆုံး စတင်ဆောင်ရွက်ကြပါရန် ကျွန်ုပ်လေးနက်စွာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။ ထိုထိုသော စေတနာ့ဝန်ထမ်း ပုဂ္ဂိုလ်များကို အဖွဲ့ချုပ်နှင့်တကွ တစ်နိုင်ငံလုံး က ကျေးဇူးတင်စွာနှင့် ဘယ်အခါမှ မေ့လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ဤမျှနှင့် မပြီးသေး။ အဖွဲ့ချုပ်ရုံးတွင် ခေတ်မီစွာ ဝါဒဖြန့်နိုင်ဖို့ စက် ကိရိယာ တန်ဆာပလာများရှိရပေလိမ့်မည်။ အခြားအခြားသော လိုအပ်သည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများလည်း ရှိရပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိအပ်သည်များကို ဖော်ပြပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ပြောလိုသည်မှာ လိုအပ်သည်များကို ရနိုင်ရန် ရန်ပုံငွေလိုကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ ရန်ပုံငွေမရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် နောက်နောင်ကို ငွေဝင်လမ်းမှန်မှန်ရှိအောင် (ဝါ) အဝင်နှင့် အကုန် အကျမျှတအောင် စီမံမည်။ သို့သော်လည်း လူထု၏ အစည်းအရုံးဖြစ်သော ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကို လူထုကပင် ထောက်ပံ့ရမည့် တာဝန်ရှိပါသည်။

အထက်၌ ဖော်ပြပြီးသော လုပ်ငန်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသား တို့၏ လုပ်ငန်းများဖြစ်ချေသည်။ ရဲဘော်တို့ အမျိုးသားတို့ကို စည်းရုံးပြီး စိုင်းပြင်းကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့ဖန်တီးဖို့ အရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်တွင်းမှာပင် ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အင်အားကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်လျှင် ကောင်းကင်တမ္ပတ် ကြယ်ကိုပင် ဆွတ်နိုင်ကြပေမည်။ ကြယ်

ကိုပင် ဆွတ်နိုင်ကြလျှင် ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး
 အောင်ပန်းကို မဆွတ်နိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီညွတ်စွာ ကျွန်ုပ်တို့
 ၏ ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလ၊ သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဝင်တွင်
 စာတင်နိုင်မည့် လွတ်လပ်ရေး အောင်မြင်မှုအတွက် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းကြ
 မည်။ ရဲဘော်တို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် သွားနိုင်ရန် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပူးပေါင်း
 ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်ုပ်တို့မကြာမြင့်မီ
 ရရှိမည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်ကြလော့။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။ ။

